

PADOMES REGULA (EK) NR. 2100/94
(1994. gada 27. jūlijs)
par Kopienas augu šķirņu aizsardzību

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu²,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu³,

tā kā sakarā ar augu šķirnēm radušās īpašas problēmas attiecībā uz rūpnieciskā īpašuma režīmu, ko var piemērot;

tā kā Kopienas līmenī augu šķirņu rūpnieciskā īpašuma režīmi nav saskaņoti un tādēļ tos joprojām reglamentē dalībvalstu likumi, kuru saturs nav vienveidīgs;

tā kā šādos apstākļos ir jāizveido Kopienas režīms, kurš, lai gan pastāv līdzās valstu režīmiem, ļauj piešķirt visā Kopienā spēkā esošas rūpnieciskā īpašuma aizsardzības tiesības;

tā kā šī Kopienas režīma ieviešana un piemērošana būtu jāveic nevis dalībvalstu iestādēm, bet gan Kopienas birojam, kam ir juridiskas personas statuss - "Kopienas Augu šķirņu birojs";

tā kā sistēmai jāņem vērā arī augu audzēšanas metožu attīstība, to skaitā biotehnoloģija; tā kā, lai veicinātu jaunu šķirņu audzēšanu un attīstību, salīdzinājumā ar pašreizējo stāvokli vajadzētu uzlabot visu augu selekcionāru aizsardzību, tomēr nepamatoti nekavējot iespēju gūt vispārēju aizsardzību vai aizsardzību attiecībā uz noteiktām audzēšanas metodēm;

tā kā jābūt aizsargājamām visu botānisko ģinšu un sugu šķirnēm;

tā kā aizsargājamām šķirnēm ir jāatbilst starptautiski atzītām prasībām, t.i., atšķirīgumam, viendabīgumam, stabilitātei un jaunumam, un arī jābūt ar noteiktu šķirnes nosaukumu;

tā kā, lai nodrošinātu pienācīgu sistēmas funkcionēšanu, ir svarīgi dot auga šķirnes definīciju;

tā kā šai definīcijai nav jāmaina definīcijas, kas pastāv intelektuālā īpašuma tiesību, jo īpaši patentu, jomā, un nav jāiejaucas vai jāizslēdz no piemērošanas likumi, kas reglamentē produktu, to skaitā augu un augu materiālu, aizsardzību vai procesus, kas noris saskaņā ar citām rūpnieciskā īpašuma tiesībām;

tā kā tomēr abās jomās ir ļoti vēlama kopīga definīcija; tā kā tādēļ starptautiskā līmenī būtu jāatbalsta attiecīgi mēģinājumi izveidot šādu kopīgu definīciju;

tā kā Kopienas augu šķirņu aizsardzības labad ir vajadzīga svarīgāko šķirņu īpašību noteikšana; tā kā tomēr šīm īpašībām nav jābūt saistītām ar to ekonomisko nozīmību;

tā kā sistēmai ir arī jāprecizē, kam pienākas tiesības aizsargāt Kopienas augu šķirnes; tā kā dažos gadījumos tās pienākas ne tikai vienai personai, bet vairākām personām kopā; tā kā jāreglamentē, kam oficiāli ir tiesības iesniegt pieteikumus;

tā kā sistēmai arī jādefinē šajā regulā lietotais termins "īpašnieks"; tā kā termins "īpašnieks" bez turpmākas norādes lietots šajā regulā, ieskaitot tās 29. panta 5. punktu, tad paredzams, ka tam jābūt lietotam 13. panta 1. punkta nozīmē;

tā kā Kopienas augu šķirņu aizsardzības piemērošanas sekām visā Kopienā jābūt vienādām, precīzi jānodala tirdzniecības darījumi, kas var notikt ar īpašnieka atļauju; tā kā aizsardzības apgabals jāpaplašina tā, lai salīdzinājumā ar lielāko daļu valstu sistēmu attiecībā uz noteiktu šķirņu materiālu ņemtu vērā bez aizsardzības notiekošo tirdzniecību ar valstīm, kuras nav Kopienā; tā kā tomēr, ieviešot tiesību izsmelšanas principu, ir jānodrošina, lai aizsardzība nebūtu pārmērīga;

tā kā, lai veicinātu augu selekciju, sistēma pamatā apstiprina starptautiski pieņemtus noteikumus par brīvas pieejas nodrošināšanu aizsargātām šķirnēm jaunu šķirņu attīstībai un izmantošanai;

tā kā dažos gadījumos, kad jaunā šķirne gan ir citāda, tomēr būtībā iegūta no izejas šķirnes, būtu jārada zināma veida atkarība no izejas šķirnes īpašnieka;

tā kā Kopienas augu šķirņu aizsardzības izmantošanai jābūt pakļautai ierobežojumiem, kas izklāstīti sabiedrības interesēs pieņemtajos noteikumos;

tā kā tas ietver lauksaimniecības produkcijas aizsardzību; tā kā šajā nolūkā lauksaimniekiem ir vajadzīga atļauja, lai izmantotu ievāktos produktus pavairošanai saskaņā ar zināmiem nosacījumiem;

tā kā ir jānodrošina, lai nosacījumi būtu pieņemti Kopienas līmenī;

tā kā sabiedrības interesēs būtu jāparedz arī obligāta licencēšana atbilstīgi zināmiem nosacījumiem, kas var ietvert vajadzību apgādāt tirgu ar materiālu, kam ir īpašas iezīmes, vai saglabāt stimulu uzlabotu šķirņu selekcijas turpināšanai;

tā kā norādīto šķirņu lietošana būtu jāpasludina par obligātu;

tā kā Kopienas augu šķirņu aizsardzībai principā vajadzētu darboties vismaz 25 gadus un attiecībā uz vīnogulājiem un koku sugām vismaz 30 gadus; tā kā jānorāda citi pārtraukšanas iemesli;

tā kā Kopienas augu šķirņu aizsardzība ir īpašnieka īpašuma tiesību objekts, jāprecizē viņa loma attiecībā uz dalībvalstu nesaskaņotajām tiesību normām, jo īpaši civiltiesību jomā; tā kā tas attiecas arī uz pārkāpumu novēršanu un Kopienas augu šķirņu aizsardzības īstenošanu;

tā kā jānodrošina, lai pilnīgu Kopienas augu šķirņu aizsardzības sistēmas principu piemērošanu neietekmētu citas sistēmas; tā kā šajā nolūkā atbilstīgi dalībvalstu starptautiskajām saistībām ir jāizstrādā daži noteikumi par saistību ar citu rūpnieciskā īpašuma aizsardzību;

tā kā obligāti jāpārbauda, vai un kādā mērā aizsardzības nosacījumi, kas saskaņā ar citām rūpnieciskā īpašuma sistēmām, piemēram, patentiem, ir jāpieņem vai citādi jāmaina, lai tie atbilstu Kopienas augu šķirņu aizsardzības sistēmai; tā kā, ja vajadzīgs, tas ar Kopienas papildu tiesību aktiem būtu jāparedz saskaņotos noteikumos;

tā kā Kopienas Augu šķirņu biroja, ieskaitot tā Apelācijas padomes, tiesības un pienākumi, kas saistīti ar Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu, izbeigšanu vai pārbaudi, un publikācijas, kā arī Biroja struktūra un reglaments, sadarbība ar Komisiju un dalībvalstīm, jo īpaši ar Administratīvās padomes palīdzību, pārbaudes biroju iesaistīšana tehniskajā pārbaudē un vēl jo vairāk vajadzīgie budžeta pasākumi, cik vien iespējams, jāveido pēc noteikumiem, kas izstrādāti citām sistēmām;

tā kā iepriekš minētajai Administratīvajai padomei, kas sastāv no dalībvalstu un Komisijas pārstāvjiem, būtu jāsniedz Birojam padomi un tas būtu jāpārtrauga;

tā kā attiecībā uz šīs regulas pieņemšanu Līgumā nav paredzētas citas pilnvaras, izņemot tās, kas noteiktas 235. pantā;

tā kā šajā regulā ir ņemtas vērā tādas starptautiskas konvencijas kā Starptautiskā jaunu augu šķirņu aizsardzības konvencija (*UPOV* konvencija), Konvencija par Eiropas patentu piešķiršanu (Eiropas patentu konvencija) vai Nolīgums par intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem, kas saistīti ar tirdzniecību, to skaitā tirdzniecību ar viltotajām precēm; un tā kā šā iemesla dēļ aizliegumu augu šķirņu patentēšanai ievieš tikai tiktāl, cik to paredz Eiropas patentu konvencija, t.i., attiecībā uz augu šķirnēm;

tā kā šī regula atkārtoti jāpārbauda, lai tajā ieviestu grozījumus, kas vajadzīgi, ņemot vērā turpmākās izmaiņas iepriekš minētajās konvencijās,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

PIRMĀ DAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzība

Ar šo tiek izveidota Kopienas augu šķirņu aizsardzības sistēma kā vienīgais un ekskluzīvais Kopienas rūpnieciskā īpašuma aizsardzības veids, kas attiecas uz augu šķirnēm.

2. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības vienota ietekme

Kopienas teritorijā ir Kopienas augu šķirņu aizsardzībai ir vienota ietekme, un tās nevar tikt piešķirtas, nodotas vai pārtrauktas attiecībā uz iepriekš minēto teritoriju citādi, kā vien ar vienādu pamatojumu.

3. pants

Valsts īpašuma tiesības uz augu šķirnēm

Šī regula, neierobežojot dalībvalstu tiesības piešķirt valsts īpašuma tiesības uz augu šķirnēm, ir pakļauta 92. panta 1. punkta noteikumiem.

4. pants

Kopienas Birojs

Lai īstenotu šo regulu, ar šo tiek izveidots Kopienas Augu šķirņu birojs, šeit turpmāk "Birojs".

OTRĀ DAĻA

MATERIĀLĀS TIESĪBAS

I. NODAĻA

NOSACĪJUMI, KAS REGLAMENTĒ KOPIENAS AUGU ŠĶIRŅU AIZSARDZĪBAS PIEŠĶIRŠANU

5. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības objekts

1. Kopienas augu šķirņu aizsardzības objekts var būt visu botānisko ģinšu un sugu šķirnes, *inter alia* ģinšu un sugu hibrīdi.

2. Šajā regulā "šķirne" nozīmē augu sadales pa grupām viszemākās zināmās pakāpes botānisko taksonu, kuru sadali pa grupām neatkarīgi no tā, vai pilnībā ievēroti augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai izvirzītie nosacījumi, var uzskatīt

- par noteiktu pēc raksturīgām īpašībām, ko iegūst no attiecīgā genotipa vai to kombinācijas,
- par atšķirīgu no jebkuras citas augu grupas, norādot vismaz vienu no minētajām iezīmēm un
- par vienību attiecībā uz tās piemērotību pavairošanai nemainītā veidā.

3. Augu grupa sastāv no veselīgiem augiem vai to daļām tiktāl, cik šādas daļas spēj radīt veselus augus, še turpmāk abi saukti "šķirnes komponenti".

4. 2. punkta pirmajā ievilkumā minēto īpašību izpausme var būt gan mainīga, gan nemainīga viena un tā paša veida šķirnes komponentiem ar noteikumu, ka mainības līmeni iegūst no genotipa vai no genotipu kombinācijas.

6. pants

Aizsargājamās šķirnes

Kopienas augu šķirņu aizsardzību piešķir šķirnēm, kas ir

- a) noteiktas;
- b) viendabīgas;
- c) stabilas un
- d) jaunas.

Turklāt šķirnei ir jāpiešķir nosaukums saskaņā ar 63. pantu.

7. pants

Atšķirīgums

1. Šķirni uzskata par atšķirīgu, ja to var skaidri atšķirt no jebkuras citas šķirnes, salīdzinot ar izteiktajām īpašībām, kas iegūtas no konkrētā genotipa vai genotipu kombinācijas, no jebkuras citas šķirnes, par kuras esamību ir vispār zināms pieteikuma iesniegšanas datumā, kas noteikts, ievērojot 51. pantu.

2. Kādas citas šķirnes esamība ir jāuzskata par vispār zināmu tad, ja datumā, kas noteikts, ievērojot 51. pantu,

- a) tā bijusi augu šķirņu aizsardzības objekts vai bijusi reģistrēta oficiālajā augu šķirņu reģistrā Kopienā vai jebkurā dalībvalstī, vai jebkurā attiecīgas kompetences starpvalstu organizācijā;
- b) bijis iesniegts pieteikums augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai vai reģistrēšanai šādā oficiālā reģistrā, paredzot, ka pa to laiku, pamatojoties uz pieteikumu, aizsardzība piešķirta vai reģistrēta.

Īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu, kā piemērus turpmāk var norādīt gadījumus, ko uzskata par vispār zināmiem.

8. pants

Viendabīgums

Šķirni uzskata par viendabīgu, ja saskaņā ar mainību, ko var prognozēt no konkrētajām pavairošanas iezīmēm, tā ir pietiekami viendabīga to īpašību, kurām pārbauda atšķirīgumu, kā arī jebkuru citu mainības raksturošanai izmantoto īpašību izpausmē.

9. pants

Stabilitāte

Šķirni uzskata par stabilu, ja īpašības, kam pārbauda atšķirīgumu, kā arī citas īpašības, ko lieto šķirņu raksturošanai, paliek nemainīgas pēc atkārtotas pavairošanas vai attiecībā uz konkrēto pavairošanas ciklu katrā šāda cikla beigās.

10. pants

Jaunums

1. Šķirne jāuzskata par jaunu, ja datumā, kad saskaņā ar 51. pantu iesniegts pieteikums, šķirnes komponenti vai novāktais šķirnes materiāls ar selekcionāra piekrišanu nav pārdots vai kā citādi izmantots šķirnes izstrādes nolūkā 11. panta nozīmē

a) Kopienas teritorijā agrāk nekā vienu gadu pirms iepriekš minētā datuma;

b) ārpus Kopienas teritorijas agrāk nekā četrus gadus vai attiecībā uz kokiem un vīnogulājiem agrāk nekā sešus gadus pirms minētā datuma.

2. Šķirņu komponentu nodošanu oficiālai iestādei ar likumu noteiktu mērķu īstenošanai vai citiem, pamatojoties uz līguma vai citām juridiskām attiecībām, vienīgi ražošanai, atjaunošanai, pavairošanai, kvalitātes uzlabošanai vai uzglabāšanai neuzskata par nodošanu citiem 1. punkta nozīmē ar noteikumu, ka selekcionārs saglabā šo un citu šķirņu komponentu nodošanas ekskluzīvās tiesības, un netiek veikta nekāda turpmāka nodošana. Tomēr šādu šķirņu komponentu nodošanu uzskata par nodošanu 1. punkta nozīmē, ja attiecīgos komponentus atkārtoti izmanto šķirnes hibrīda ražošanai un ja notiek šķirnes komponentu vai ievāktā šķirnes hibrīda materiāla nodošana.

Līdzīgi, ja viena uzņēmēj sabiedrība Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē nodod šķirnes komponentus citām šādām uzņēmēj sabiedrībām, to neuzskata par nodošanu citiem, ja viena no tām pilnībā pieder otrai vai ja abas pilnībā pieder kādai trešajai uzņēmēj sabiedrībai, ar noteikumu, ka nenotiek nekāda turpmākā nodošana. Šo noteikumu nepiemēro attiecībā uz kooperatīviem.

3. To šķirnes komponentu vai ievāktā šķirnes materiāla nodošanu, kurš iegūts no augiem, kas izaudzēti 15. panta b) un c) punktā norādītajā nolūkā, un kurš nav izmantots turpmākai atjaunošanai vai pavairošanai, neuzskata par šķirnes izstrādi, ja vien konkrētās nodošanas nolūkā nav dota atsauce uz šo šķirni.

Līdzīgi neņem vērā nekādu nodošanu citiem, ja to vai nu tādēļ, ka selekcionārs ir demonstrējis šo šķirni oficiālā vai oficiāli atzītā izstādē Konvencijas par starptautiskajām izstādēm nozīmē vai kādā izstādē dalībvalstī, vai šādas demonstrēšanas rezultātā šī dalībvalsts oficiāli atzinusi par ekvivalentu.

II NODAĻA

TIESĪGĀS PERSONAS

11. pants

Tiesības uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību

1. Personai, kas selekcionējusi vai atklājusi un attīstījusi attiecīgo šķirni vai viņas tiesību pārņēmējam, abiem – gan personai, gan viņas tiesību pārņēmējam, kas šē turpmāk saukti par “selekcionāru”, ir tiesības uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību.

2. Ja šķirni selekcionējušas vai atklājušas un attīstījušas divas vai vairākas personas kopā, tad viņiem vai attiecīgiem viņu tiesību pārņēmējiem tiesības piešķir kopā. Šo noteikumu piemēro arī divām vai vairākām personām gadījumos, kad viena vai vairākas personas atklājušas šķirni un cita vai citas personas to attīstījušas.

3. Tiesības piešķir arī audzētājam un jebkurai citai personai vai personām kopā, ja audzētājs un attiecīgā cita persona vai personas rakstiskā paziņojumā vienojušās par kopīgām tiesībām.

4. Ja selekcionārs ir algots darbinieks, tad tiesības uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību nosaka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ko piemēro darba attiecībām, sakarā ar kurām šķirne selekcionēta vai atklāta un attīstīta.

5. Ja tiesības uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību piešķir divām vai vairākām personām kopā, ievērojot 2. līdz 4. punktu, tad viena vai vairākas no šīm personām ar rakstisku paziņojumu var pilnvarot pārējās pieprasīt šīs tiesības.

12. pants

Tiesības iesniegt pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai

1. Pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai var iesniegt jebkura fiziska vai juridiska persona vai jebkura iestāde, ko atbilstīgi šai iestādei piemērojamiem likumiem uzskata par juridisku personu, ar noteikumu, ka tā ir

a) kādas dalībvalsts pilsonis vai tajā reģistrēta iestāde, vai tādas valsts pilsonis vai tajā reģistrēta iestāde, kas ir Jaunu augu šķirņu aizsardzības apvienības locekle 1991. gada Starptautiskās jaunu augu šķirņu aizsardzības akta 1. panta xi) apakšpunkta nozīmē, vai ka tās pastāvīgā dzīvesvieta vai mītnes vieta, vai reģistrācijas vieta ir šādā valstī;

b) jebkuras citas valsts pilsonis vai tajā reģistrēta iestāde, kas neatbilst a) punktā izklāstītajām prasībām par pastāvīgo dzīvesvietu, mītnes vietu vai reģistrācijas vietu tiktāl, cik Komisija pēc 36. pantā minētā Administratīvās padomes atzinuma saņemšanas ir tā nolēmusi. Šādu lēmumu var pieņemt atkarībā no tā, vai otra valsts piešķirusi visu dalībvalstu pilsoņiem vai tajā reģistrētām iestādēm tā paša botāniskā taksona šķirņu aizsardzību, kas atbilst aizsardzībai, ko piešķir saskaņā ar šo regulu; Komisija konstatē, vai šis nosacījums tiek ievērots.

2. Pieteikumu var iesniegt divas vai vairākas šādas personas kopā.

III NODAĻA

KOPIENAS AUGU ŠĶIRŅU AIZSARDZĪBAS SEKAS

13. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieka tiesības un aizliegtās darbības

1. Kopienas augu šķirņu aizsardzības nolūks ir panākt, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieks vai īpašnieki, kas še turpmāk saukti par "īpašnieku", ir tiesīgi veikt darbības, kas izklāstītas 2. punktā.

2. Neierobežojot 15. un 16. pantu, attiecībā uz šķirnes komponentiem vai no aizsargājamās šķirnes ievāktu materiālu, še turpmāk abi saukti "materiāls", vajadzīga īpašnieka atļauja šādām darbībām:

a) ražošanai vai atjaunošanai (pavairošanai);

b) kvalitātes uzlabošanai nolūkā pavairot;

c) piedāvāšanai pārdošanai;

d) pārdošanai vai kādai citādi laišanai tirgū;

e) eksportēšanai no Kopienas;

f) importēšanai no Kopienas;

g) uzglabāšanai jebkurā a) līdz f) apakšpunktā minētajā nolūkā.

Īpašnieks var dot atļauju, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus.

3. 2. punktu piemēro novāktajam materiālam tikai tad, ja tas iegūts, neatļauti lietojot aizsargājamās šķirnes komponentus, un ja īpašniekam nav bijis piemērotas iespējas izmantot savas tiesības attiecībā uz minētās šķirnes komponentiem.

4. Īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu, var paredzēt, ka īpašos gadījumos šā panta 2. punkta noteikumus piemēro arī attiecībā uz produktiem, kas tieši iegūti no aizsargājamās šķirnes materiāla. Tos var piemērot tikai tad, ja šādi produkti iegūti neatļauti izmantojot aizsargājamās šķirnes materiālu un ja īpašniekam ir bijusi piemērota iespēja izmantot savas tiesības attiecībā uz minēto materiālu. Tādā mērā, kādā 2. punkta noteikumus piemēro tieši iegūtajiem produktiem, arī tie ir jāuzskata par "materiālu".

5. 1. līdz 4. punktu piemēro attiecībā uz

- a) šķirnēm, kas būtiski atvasinātas no tādas šķirnes, kam piešķirta Kopienas augu šķirņu aizsardzība, gadījumos, kad šāda šķirne pati nav būtiski atvasināta šķirne;
- b) šķirnēm, kas saskaņā ar 7. panta noteikumiem nav atšķirīgas no aizsargājamās šķirnes, un
- c) šķirnēm, kuru ražošanai vajadzīga atkārtota aizsargājamās šķirnes izmantošana.

6. 5. punkta a) apakšpunktā šķirni uzskata par būtiski atvasinātu no kādas citas šķirnes, šeit turpmāk "izejas šķirne", ja

- a) tā ir pamatā atvasināta no izejas šķirnes vai no šķirnes, kas pati par sevi ir pamatā atvasināta no izejas šķirnes;
- b) saskaņā ar 7. pantu tā ir atšķirīga no izejas šķirnes un,
- c) izņemot atšķirības, ko iegūst atvasināšanas rezultātā, tā būtiski atbilst izejas šķirnei to īpašību ziņā, ko iegūst no genotipa vai izejas šķirnes genotipu kombinācijas.

7. Īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu, var norādīt iespējamās atvasināšanas darbības, kas atbilst vismaz 6. panta noteikumiem.

8. Neierobežojot 14. un 29. pantu, ar Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īstenošanu nedrīkst pārkāpt nevienu noteikumu, kas pieņemts, pamatojoties uz sabiedrības morāli, sabiedrisko kārtību vai sabiedrisko drošību, cilvēku, dzīvnieku vai augu veselības un dzīvības aizsardzību, vides aizsardzību, rūpnieciskā vai komerciālā īpašuma aizsardzību vai konkurences, tirdzniecības vai lauksaimniecības produkcijas aizsardzību.

14. pants

Atkāpe no Kopienas augu šķirņu aizsardzības

1. Neatkarīgi no 13. panta 2. punkta un lauksaimniecības produkcijas aizsardzības nolūkā lauksaimnieki pavairošanai laukā paši savā īpašumā drīkst lietot ievāktu produktu, ko viņi ieguvuši, savā saimniecībā stādot tās šķirnes pavairojamo materiālu, kura nav šķirnes hibrīds vai sintētiska šķirne, uz ko attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība.

2. 1. punktu piemēro vienīgi šādām lauksaimniecības augu sugām:

a) rupjās barības augiem:

Cicer arietinum L. – auna zirņiem,

Lupinus luteus L. – dzeltenajām lupiņām,

Medicago sativa L. – sējas lucernai,

Pisum sativum L. (*partim*) – sējas zirņiem,

Trifolium alexandrinum L. - Aleksandrijas āboliņam,

Trifolium resupinatum L. - Persijas āboliņam,

Vicia faba – lauku pupām,

Vicia sativa L. – sējas vīķiem,

un Portugālē *Lolium multiflorum lam* – daudzziēdu airenei;

b) graudaugiem:

Avena sativa L. – sējas auzām,

Hordeum vulgare L. – miežiem,

Oryza sativa L. – rīsiem,

Phalaris canariensis L. – īstajam miežubrālim,

Secale cereale L. – sējas rudziem,

X *Triticosecale* Wittm. – tritikālam,

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. – mīkstajiem kviešiem,

Triticum durum Desf. – cietajiem kviešiem,

Triticum spelta L. – plēkšņu kviešiem;

c) kartupeļiem:

Solanum tuberosum – kartupeļiem;

d) eļļas un šķiedras augiem:

Brassica napus L. (partim) – kāļiem, rapšiem,

Brassica rapa L. (partim) – rāceņiem, turnepšiem,

Linum usitatissimum – sējas liniem, kam noņemtas plēksnes.

3. Nosacījumus 1. punktā paredzētās atkāpes īstenošanai un selekcionāra un lauksaimnieka likumīgo interešu aizstāvībai pirms šīs regulas stāšanās spēkā nosaka īstenošanas noteikumus, ievērojot 114. pantu, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- nav nekāda kvantitatīva ierobežojuma attiecībā uz zemkopības saimniecību, tiktāl, cik tas vajadzīgs saimniecībai,

- ievāktu produktu audzēšanas nolūkā var apstrādāt vai nu pats lauksaimnieks, vai arī, sniedzot viņam pakalpojumus, neskarot noteiktus ierobežojumus, ko dalībvalstis var noteikt attiecībā uz minētā ievāktā produkta apstrādes organizāciju, jo īpaši lai nodrošinātu apstrādei reģistrētā produkta identitāti ar to produktu, ko iegūst apstrādes rezultātā,

- sīkzemniekiem nav jāmaksā nekāda atlīdzība īpašniekam; par sīkzemniekiem uzskata

- attiecībā uz tām augu sugām, kuras minētas šā panta 2. punktā un kurām piemēro Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1765/92, kas nosaka atbalsta sistēmu noteiktu laukaugu ražotājiem⁴, lauksaimniekus, kuri augus neaudzē platībā, kas lielāka par platību, kas vajadzīga, lai saražotu 92 tonnas labības; platības aprēķināšanai piemēro iepriekš minētās regulas 8. panta 2. punktu,

- attiecībā uz citām augu sugām, kas minētas šā panta 2. punktā, lauksaimniekus, kuri atbilst piemērotiem līdzīgiem kritērijiem;

- citiem lauksaimniekiem jāmaksā īpašniekam taisnīga atlīdzība, kas ir ievērojami zemāka nekā summa, ko iekasē par tās pašas šķirnes pavairojamā materiāla licencētu ražošanu tādā pašā platībā; attiecīgās taisnīgās atlīdzības faktiskais apjoms laika gaitā var mainīties, ievērojot to, kādā mērā izmanto 1. punktā paredzēto atkāpšanos attiecībā uz attiecīgo šķirni;

- par uzraudzību atbilstībai šā panta noteikumiem vai tiem noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot šo pantu, atbild vienīgi īpašnieki; organizējot šo uzraudzību, viņi nedrīkst paredzēt palīdzību no oficiālām iestādēm,

- lauksaimnieki vai pārstrādātāji sniedz īpašniekiem pēc viņu pieprasījuma attiecīgu informāciju; attiecīgu informāciju var sniegt arī oficiālas iestādes, kas saistītas ar lauksaimnieciskās ražošanas uzraudzību, ja šādu informāciju gūst, veicot ierastus uzdevumus bez papildu apgrūtinājuma vai izmaksām. Šie noteikumi attiecībā uz personas datiem neierobežo Kopienas un valstu likumus par cilvēku aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un brīvu apriti.

15. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības ietekmes ierobežošana

Kopienas augu šķirņu aizsardzība neattiecas uz

- a) darbībām, ko veic privāti un nekomerciālos nolūkos;
- b) darbībām, ko veic eksperimentālos nolūkos;
- c) darbībām, ko veic citu šķirņu selekcionēšanas vai atklāšanas un attīstīšanas nolūkos;
- d) 13. panta 2. līdz 4. punktā minētajām darbībām attiecībā uz tādām citām šķirnēm, izņemot gadījumus, kad piemēro 13. panta 5. punktu, vai gadījumus, kad otru šķirni vai šīs šķirnes materiālu pakļauj īpašuma tiesību aizsardzībai, kurās nav līdzīgu noteikumu, un
- e) darbībām, kuru aizliegums būtu 13. panta 8. punktā, 14. pantā vai 29. pantā izklāstīto noteikumu pārkāpums.

16. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību izsmelšana

Kopienas augu šķirņu aizsardzība neattiecas uz darbībām, kas saistītas ar jebkuru aizsargātās šķirnes vai šķirnes, uz ko attiecas 13. panta 5. punkta noteikumi, materiālu, ko īpašnieks ir nodevis vai ko ar viņa piekrišanu nodod citiem jebkurā Kopienas daļā, vai uz jebkuru materiālu, kas atvasināts no minētā materiāla, ja vien šādas darbības

- a) nav saistītas ar turpmāku attiecīgas šķirnes pavairošanu, izņemot gadījumus, kad šāda pavairošana, nododot materiālu, bijusi plānota, vai
- b) nav saistītas ar šķirnes komponentu eksportu uz trešo valsti, kas neaizsargā tās auga ģinšu vai sugu šķirnes, kurām šķirne pieder, izņemot gadījumus, kad eksportētie materiāli ir paredzēti galīgam patēriņam.

17. pants

Šķirņu nosaukumu lietošana

1. Jebkurai personai, kura Kopienas teritorijā komerciālos nolūkos piedāvā vai nodod citiem aizsargājamas šķirnes vai tādas šķirnes komponentus, uz ko attiecas 13. panta 5. punkts, jālieto šķirnes nosaukums, kas noteikts, ievērojot 63. pantu; ja lieto rakstisku šķirnes nosaukumu, tas ir viegli atšķirams un skaidri salasāms. Ja ar noteikto nosaukumu ir saistīta preču zīme, tirdzniecības nosaukums vai kāda cita līdzīga norāde, tad šim nosaukumam ir jābūt viegli identificējamam.
2. Jebkurai personai, kas veic šādas darbības attiecībā uz jebkuru citu attiecīgas šķirnes materiālu, jādara zināms šis nosaukums saskaņā ar citiem likuma noteikumiem, vai arī, ja iestāde, pircējs vai jebkura cita persona, kam ir likumīgas intereses, ir iesniegusi pieprasījumu.
3. 1. un 2. punktu piemēro pat pēc Kopienas augu šķirņu aizsardzības pārtraukšanas.

18. pants

Šķirņu nosaukumu izmantošanas ierobežošana

1. Īpašnieks nevar izmantot tiesības, kas piešķirtas attiecībā uz nosaukumu, kurš ir identisks ar šķirnes nosaukumu, lai traucētu brīvu šā nosaukuma lietošanu saistībā ar šķirni pat pēc Kopienas augu šķirņu aizsardzības pārtraukšanas.
2. Trešā persona var izmantot tiesības, kas piešķirtas attiecībā uz nosaukumu, kurš ir identisks ar šķirnes

nosaukumu, lai traucētu brīvu šā nosaukuma lietošanu tikai tad, ja šīs tiesības piešķirtas pirms šķirnes nosaukuma noteikšanas, ievērojot 63. pantu.

3. Ja šķirne ir aizsargāta ar Kopienas augu šķirņu aizsardzību vai arī ja kādā dalībvalstī vai valstī, kas ir Starptautiskās jaunu augu šķirņu aizsardzības apvienības locekle, to aizsargā valsts īpašuma tiesības, tad Kopienas teritorijā nevar lietot ne tai noteikto nosaukumu, ne kādu citu nosaukumu, ko varētu sajaukt ar to, saistībā ar kādu citu šķirni no tās pašas botāniskās sugas vai sugas, ko uzskata par radniecīgu atbilstīgi publikācijai, kura veikta, ievērojot 63. panta 5. punktu, vai arī saistībā ar šādu šķirnes materiālu.

IV NODAĻA

KOPIENAS AUGU ŠĶIRŅU AIZSARDZĪBAS ILGUMS UN PĀRTRAUKŠANA

19. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības ilgums

1. Kopienas augu šķirņu aizsardzības termiņš beidzas tā 25. kalendāra gada beigās vai attiecībā uz vīnogulāju un koku sugu šķirnēm tā 30. kalendāra gada beigās, kas seko piešķiršanas gadam.
2. Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, attiecībā uz konkrētu ģinti vai sugu var paredzēt šo termiņu pagarināt vēl par pieciem gadiem.
3. Kopienas augu šķirņu aizsardzība zaudē spēku pirms 1. punktā minētā termiņa beigām vai, ievērojot 2. punktu, ja īpašnieks no tām atsakās, nosūtot par to rakstisku paziņojumu Birojam, nākamajā dienā pēc tam, kad Birojs šo paziņojumu saņēmis.

20. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības atzīšana par spēkā neesošu

1. Birojs pasludina Kopienas augu šķirņu aizsardzību par spēkā neesošu, ja ir noteikts,
 - a) ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības piemērošanas brīdī nav ievēroti 7. vai 10. pantā izklāstītie nosacījumi, vai
 - b) ka tad, ja Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršana pamatā balstās uz informāciju un dokumentiem, ko iesniedzis pretendents, tiesību piešķiršanas brīdī nav ievēroti 8. un 9. pantā izklāstītie nosacījumi, vai
 - c) ka tiesības uz aizsardzību ir piešķirtas personai, kas nav tiesīga tās saņemt, ja vien tās nenodod personai, kas ir tiesīga tās saņemt.
2. Ja Kopienas augu šķirņu aizsardzība ir pasludināta par spēkā neesošu, uzskata, ka jau sākumā nav bijusi spēkā tās ietekme, kas noteikta šajā regulā.

21. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības atcelšana

1. Birojs atceļ Kopienas augu šķirņu aizsardzību nākotnē, ja konstatē, ka vairs netiek ievēroti 8. vai 9. pantā izklāstītie nosacījumi. Ja konstatē, ka šie nosacījumi nav ievēroti jau kādā brīdī pirms atcelšanas, tad atcelšana var stāties spēkā kopš minētā brīža.
2. Birojs var atcelt Kopienas augu šķirņu aizsardzību nākotnē, ja īpašnieks pēc tam, kad viņš lūgts to izdarīt, un Biroja norādītajā termiņā
 - a) nav izpildījis saistības, ievērojot 64. panta 3. punktu, vai
 - b) 66. pantā minētajā gadījumā nepiedāvā kādu citu piemērotu šķirnes nosaukumu, vai

c) nesamaksā atlīdzību, kas jāmaksā, lai paturētu spēkā Kopienas augu šķirņu aizsardzību, vai

d) vai nu kā sākotnējais īpašnieks, vai kā viņa tiesību pārņēmējs pēc nodošanas saskaņā ar 23. pantu vairs neatbilst 12. un 82. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

V NODAĻA

KOPIENAS AUGU ŠĶIRŅU AIZSARDZĪBA KĀ ĪPAŠUMA TIESĪBU OBJEKTS

22. pants

Pielīdzināšana valstu likumiem

1. Ja vien 23. līdz 29. pants neparedz ko citu, Kopienas augu šķirņu aizsardzību kā īpašuma tiesību objektu visos aspektos un visā Kopienas teritorijā uzskata par atbilstīgu īpašuma tiesībām dalībvalstī, kur

a) saskaņā ar Kopienas Augu šķirņu aizsardzības reģistru īpašniekam attiecīgajā datumā bijusi pastāvīga dzīvesvieta, mītnes vieta vai reģistrācijas vieta vai,

b) ja a) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, īpašnieka pirmajam minētajam likumīgajam pārstāvim, kā norādīts minētajā reģistrā, reģistrācijas datumā bijusi pastāvīga dzīvesvieta, mītne svietā vai reģistrācijas vieta.

2. Ja nav izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi, tad 1. punktā minētā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā ir Biroja mītnes vieta.

3. Ja īpašniekam vai likumīgajam pārstāvim divās vai vairākās dalībvalstīs 1. punktā minētajā reģistrā ir reģistrētas divas vairākas pastāvīgās dzīvesvietas, mītnes vietas vai reģistrācijas vietas, tad 1. punktā paredzētā pastāvīgā dzīvesvieta vai mītnes vieta ir tā, kura minēta pirmā.

4. Ja 1. punktā minētajā reģistrā divas vai vairākas personas reģistrē kā kopīpašniekus, tad, piemērojot 1. punkta a) apakšpunktu, attiecīgais īpašnieks ir pirmais Reģistrā reģistrētais kopīpašnieks, kas atbilst nosacījumiem. Ja neviens no kopīpašniekiem neatbilst 1. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem, piemēro 2. punktu.

23. pants

Tiesību nodošana

1. Kopienas augu šķirņu aizsardzība var būt nodošanas objekts attiecībā uz vienu vai vairākiem tiesību pārņēmējiem.

2. Kopienas augu šķirņu aizsardzības nodošanu pārņemšanas kārtībā var veikt vienīgi tiesību pārņēmēji, kuri atbilst 12. un 82. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. To noformē rakstiski, un to paraksta līgumslēdzējas puses, izņemot gadījumus, kad tas izriet no tiesas sprieduma vai no jebkura cita lēmuma, ar ko beidzas tiesas process. Citādi tas nav spēkā.

3. Ja vien 100. pantā nav paredzēts citādi, nodošana neiespaido tiesības, ko trešās personas ieguvušas pirms nodošanas datuma.

4. Attiecībā uz Biroju nodošana nav spēkā un uz to nevar atsaukties, ņemot vērā trešās personas, ja vien par to nesniedz dokumentārus pierādījumus, kā paredzēts īstenošanas noteikumos, un kamēr tas nav reģistrēts Kopienas Augu šķirņu aizsardzības reģistrā. Tomēr var atsaukties uz nodošanu, kas nav reģistrēta Reģistrā, ņemot vērā trešās personas, kam piešķirtas tiesības pēc nodošanas datuma, bet kuras zinājušas par attiecīgu nodošanu datumā, kurā tām ir piešķirtas tiesības.

24. pants

Nolēmuma izpildes panākšana

Kopienas augu šķirņu aizsardzību var piemērot un tā var būt provizorisku, to skaitā aizsargājošu pasākumu

subjekts Konvencijas par jurisdikciju un tiesu nolēmumu izpildi civilo un tirdzniecības jautājumu risināšanai, kas parakstīta 1988. gada 16. septembrī Lugāno (še turpmāk saukta par “Lugāno konvenciju”), 24. panta nozīmē.

25. pants

Bankrots vai līdzīgi tiesas procesi

Līdz brīdim, kad dalībvalstīs šajā jomā stājas spēkā kopējie noteikumi, vienīgā dalībvalsts, kurā Kopienas augu šķirņu aizsardzību var iesaistīt bankrota vai līdzīgā tiesas procesā, ir tā dalībvalsts, kurā šāds tiesas process pirmo reizi uzsākta valsts likumu vai šai jomai piemērojamo konvenciju nozīmē.

26. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikums kā īpašuma tiesību objekts

22. līdz 25. pantu piemēro pieteikumiem Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai. Attiecībā uz šādiem pieteikumiem šajos pantos atsaucies uz Kopienas Augu šķirņu aizsardzības reģistru ir uzskatāmas par atsaucēm uz Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikumu reģistru.

27. pants

Līgumiskās lietošanas tiesības

1. Kopienas augu šķirņu aizsardzība pilnībā vai daļēji var būt ar līgumu piešķirto lietošanas tiesību subjekts. Lietošanas tiesības var būt ekskluzīvas vai neekskluzīvas.
2. Īpašnieks var izmantot tiesības, kuras piešķirtas ar Kopienas augu šķirņu aizsardzību, pret personu, kam ir lietošanas tiesības un kas neizpilda jebkuru no nosacījumiem vai ierobežojumiem, kuri saistīti ar viņa lietošanas tiesībām, ievērojot 1. punktu.

28. pants

Kopīpašums

22. līdz 27. pantu piemēro *mutatis mutandis* Kopienas augu šķirņu aizsardzības kopīpašuma gadījumā proporcionāli attiecīgi piederošajai daļai, ja šādas daļas ir noteiktas.

29. pants

Obligātās lietošanas tiesības

1. Birojs piešķir obligātās lietošanas tiesības vienai vai vairākām personām pēc šīs personas vai šo personu pieteikuma, bet tikai, pamatojoties uz valsts interesēm, un pēc konsultēšanās ar 36. pantā minēto Administratīvo padomi.
2. Pēc kādas dalībvalsts, Komisijas vai kādas organizācijas, kas izveidota Kopienas līmenī un reģistrēta Komisijā, pieteikuma obligātās lietošanas tiesības var piešķirt vai nu tādu personu kategorijai, kas atbilst konkrētajām prasībām, vai arī jebkurai personai vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai visā Kopienā. Tās var piešķirt tikai, pamatojoties uz valsts interesēm, un ar Administratīvās padomes apstiprinājumu.
3. Piešķirot obligātās lietošanas tiesības, Birojs nosaka aptverto darbību veidu un nosaka attiecīgus saprātīgus nosacījumus, kā arī 2. punktā minētās īpašās prasības. Saprātīgos nosacījumos ņem vērā jebkura tā augu šķirņu aizsardzības īpašnieka intereses, ko ietekmētu obligāto lietošanas tiesību piešķiršana. Saprātīgos nosacījumus var paredzēt iespējamo termiņu, piemērotu procentu maksu kā taisnīgu atlīdzību īpašniekam, un tajos īpašniekam var uzlikt noteiktas saistības, kas jāizpilda, lai varētu izmantot obligātās lietošanas tiesības.
4. Kad pēc obligāto lietošanas tiesību piešķiršanas ir pagājis viens gads, iepriekš minētajā iespējamajā termiņā jebkura no procesā iesaistītajām pusēm var pieprasīt, lai lēmumu par obligāto lietošanas tiesību piešķiršanu

anulētu vai grozītu. Vienīgais pamatojums šādam pieprasījumam ir tas, ka pa to laiku ir mainījušies apstākļi, kas noteikuši pieņemto lēmumu.

5. Pēc pieteikuma iesniegšanas obligātās lietošanas tiesības piešķir īpašniekam attiecībā uz atvasināto šķirni, ja ir ievēroti 1. punktā izklāstītie kritēriji. 3. punktā minētajos saprātīgajos nosacījumos jāparedz piemēroti procentu maksājumi kā vienlīdzīga atlīdzība izejas šķirnes īpašniekam.

6. Īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu, var precizēt noteiktus gadījumus kā 1. punktā minēto valsts interešu piemērus un vēl jo vairāk sniegt sīkus norādījumus iepriekšējo punktu noteikumu ieviešanai.

7. Dalībvalstis nevar piešķirt obligātās lietošanas tiesības attiecībā uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību.

TREŠĀ DAĻA

KOPIENAS AUGU ŠĶIRŅU BIROJS

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

30. pants

Juridiskais statuss, apakšbiroji

1. Birojs ir Kopienas organizācija. Tam ir juridiskas personas statuss.
2. Visās dalībvalstīs Birojam ir visaugstākais juridiskais statuss, ko saskaņā ar šo valstu likumiem piešķir juridiskām personām. Tas var jo īpaši pirt vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas prāvās.
3. Biroju pārstāv tā priekšsēdētājs.
4. Ar 36. pantā minētās Administratīvās padomes piekrišanu Birojs var uzticēt valsts aģentūrām konkrētu Biroja administratīvo funkciju izpildi vai arī ar dalībvalstu piekrišanu šajā nolūkā izveidot dalībvalstīs savus apakšbirojus.

31. pants

Personāls

1. Biroja personālam piemēro Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus, Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un noteikumus, kurus šo Civildienesta noteikumu un darba līguma noteikumu piemērošanas nolūkā ir kopīgi pieņēmušas Eiropas Kopienu iestādes, neierobežojot 47. panta piemērošanu Apelācijas padomes locekļiem.
2. Neierobežojot 43. pantu, attiecībā uz savu personālu Birojs izmanto tiesības, ko ar Civildienesta noteikumu un ar pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību piešķir iestādēm, kas veic darbinieku iecelšanu.

32. pants

Privilēģijas un neaizskaramība

Birojam piemēro Protokolu par Eiropas Kopienu privilēģijām un neaizskaramību.

33. pants

Atbildība

1. Biroja līgumsaistības reglamentē likums, ko piemēro attiecīgiem līgumiem.

2. Eiropas Kopienu Tiesas jurisdikcijā ir pieņemt nolēmumu, ievērojot visas šķīrējtiesas klauzulas, kas ietvertas Biroja noslēgtajā līgumā.

3. Ja pastāv tādas saistības, kas nav līgumsaistības, Birojs saskaņā ar vispārīgiem tiesību principiem, kas ir kopīgi visu dalībvalstu tiesību aktiem, atlīdzina visus zaudējumus, ko radījušas Biroja struktūrvienības vai to darbinieki, pildot savus pienākumus.

4. Tiesas jurisdikcijā ir konflikti, kas saistīti ar 3. punktā minēto zaudējumu atlīdzināšanu.

5. Darbinieku personisko atbildību pret Biroju regulē Civildienesta noteikumi vai attiecīgi viņiem piemērojamie darba līguma noteikumi.

34. pants

Valodas

1. Birojam piemēro 1958. gada 15. aprīļa Regulā Nr. 1 paredzētos noteikumus, kas nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas.

2. Birojam iesniegtos pieteikumus, dokumentus, kas vajadzīgi, lai apstrādātu šādus pieteikumus, un visus citus iesniegtos dokumentus reģistrē vienā no Eiropas Kopienu oficiālajām valodām.

3. Puses, kas iesaistītas procesos, kas ir Biroja kompetencē, kā norādīts īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu, ir tiesīgas veikt rakstisku un mutisku lietvedību jebkurā oficiālajā Eiropas Kopienu valodā ar tulkojumu un uzklaušanās gadījumā ar vienlaicīgu tulkojumu vismaz vienā no citām Eiropas Kopienu oficiālajām valodām, ko izvēlējusies kāda cita tiesas procesā iesaistīta puse. Šo tiesību izmantošana neparedz īpašus izdevumus procesā iesaistītajām pusēm.

4. Tulkošanas pakalpojumus, kas vajadzīgi, lai Birojs darbotos, principā nodrošina Savienības institūciju tulkošanas centrs.

35. pants

Biroja lēmumi

1. Biroja lēmumus ar noteikumu, ka tie saskaņā ar 72. pantu nav jāpieņem Apelācijas padomei, pieņem Biroja priekšsēdētājs vai tos pieņem viņa vadībā.

2. Ievērojot 1. punktu, lēmumus saskaņā ar 20., 21., 29., 59., 61., 62., 63., 66. pantu vai 100. panta 2. punktu pieņem komiteja, kas sastāv no trim Biroja darbiniekiem. Šādas komitejas locekļu kvalifikāciju, atsevišķu locekļu pilnvaras lēmuma sagatavošanas stadijā, balsošanas noteikumus un priekšsēdētāja lomu attiecībā uz šādu komiteju nosaka īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu. Citādi šādas komitejas locekļiem, pieņemot lēmumus, nav saistoši nekādi norādījumi.

3. Priekšsēdētāja lēmumus, kas nav precizēti 2. punktā, ja tos nav pieņēmis priekšsēdētājs, var pieņemt Biroja darbinieks, kam šādas pilnvaras deleģētas saskaņā ar 42. panta 2. punkta h) apakšpunktu.

II NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ PADOME

36. pants

Izveidošana un pilnvaras

1. Ar šo izveido Administratīvo padomi, kas ir pievienota Birojam. Līdztekus pilnvarām, ko Administratīvajai padomei piešķir ar citiem šīs regulas noteikumiem vai 113. un 114. panta noteikumiem, attiecībā uz Biroju tai ir turpmāk noteiktās pilnvaras:

a) tā ziņo par jautājumiem, par ko atbild Birojs, vai arī izstrādā vispārīgas pamatnostādnes šajā sakarā;

- b) tā pārbauda priekšsēdētāja vadības ziņojumu un, pamatojoties uz šādu pārbaudi un jebkuru citu iegūto informāciju, pārbauda Biroja darbības;
- c) pēc Biroja ierosinājuma tā vai nu nosaka 35. pantā minēto komiteju skaitu, darbu sadali un to attiecīgo uzdevumu ilgumu, vai arī izstrādā vispārīgas pamatnostādnes šajā sakarā;
- d) tā var noteikt noteikumus attiecībā uz Biroja darba metodēm;
- e) tā var izstrādāt pārbaudes pamatnostādnes, ievērojot 56. panta 2. punktu.

2. Turklāt Administratīvā padome

- var sniegt Birojam vai Komisijai atzinumus un pieprasīt no tiem informāciju gadījumos, kad tā uzskata to par vajadzīgu,
- var nosūtīt Komisijai grozītus vai negrozītus projektus, ko tā saņēmusi, ievērojot 42. panta 2. punkta g) apakšpunktu, vai pati savus grozījumu projektus šai regulai, 113. un 114. panta minēto noteikumiem vai jebkuriem citiem ar Kopienas augu šķirņu aizsardzību saistītiem noteikumiem,
- sniedz konsultācijas, ievērojot 113. panta 4. punktu un 114. panta 2. punktu,
- izpilda savus uzdevumus attiecībā uz Biroja budžetu, ievērojot 109., 111. un 112. pantu.

37. pants

Sastāvs

1. Administratīvajā padomē ir pa vienam pārstāvim no katras dalībvalsts un viens pārstāvis no Komisijas un viņu vietnieki.
2. Administratīvās padomes locekļiem saskaņā ar reglamentu var palīdzēt padomdevēji vai eksperti.

38. pants

Priekšsēdētāja amats

1. Administratīvā padome no saviem locekļiem ievēl priekšsēdētāju un viņa vietnieku. Priekšsēdētāja vietnieks *ex officio* aizstāj priekšsēdētāju gadījumā, ja priekšsēdētājs nevar pildīt savus pienākumus.
2. Priekšsēdētāja vai viņa vietnieka pilnvaru termiņš beidzas tad, kad pārtrauc viņu attiecīgo darbību Administratīvajā padomē. Neierobežojot šo noteikumu, priekšsēdētāja vai viņa vietnieka pilnvaru termiņš ir trīs gadi, ja vien pirms šā perioda beigām neievēl citu priekšsēdētāju vai priekšsēdētāja vietnieku. Pilnvaru termiņu var pagarināt.

39. pants

Sanāksmes

1. Administratīvās padomes sanāksmes sasauc tās priekšsēdētājs.
2. Biroja priekšsēdētājs piedalās apspriedēs, ja vien Administratīvā padome neizlemj citādi. Viņam nav tiesību balsot.
3. Administratīvā padome kārtējo sanāksmi sasauc reizi gadā; turklāt to sasauc pēc priekšsēdētāja ierosinājuma vai pēc Komisijas vai vienas trešdaļas dalībvalstu pieprasījuma.
4. Tā pieņem reglamentu, un saskaņā ar to var izveidot komitejas, kas ir tās pakļautībā.
5. Administratīvā padome var uzaicināt novērotājus piedalīties tās sanāksmēs.

6. Birojs nodrošina Administratīvās padomes sekretariāta darbu.

40. pants

Sanāksmju norises vieta

Administratīvā padome sanāk Komisijas mītnes vietā vai Biroja, vai pārbaudes biroja atrašanās vietā. Sīkāka informācija norādīta reglamentā.

41. pants

Balsošana

1. Administratīvā padome pieņem lēmumus ar dalībvalstu pārstāvju vienkāršu balsu vairākumu, izņemot lēmumus, kas minēti 2. punktā.
2. Lai pieņemtu lēmumus, ko Administratīvā padome ir tiesīga pieņemt saskaņā ar 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 29. pantu, 36. panta 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktu, 43., 47. pantu, 109. panta 3. punktu un 112. pantu, ir vajadzīgs dalībvalstu pārstāvju trīs ceturtdaļu balsu vairākums.
3. Katrai dalībvalstij ir viena balss.
4. Administratīvās padomes lēmumi neuzliek nekādas saistības Līguma 189. panta izpratnē.

III NODAĻA

BIROJA VADĪBA

42. pants

Priekšsēdētāja funkcijas un pilnvaras

1. Biroju vada priekšsēdētājs.
2. Šim nolūkam priekšsēdētājam ir šādas funkcijas un pilnvaras:
 - a) priekšsēdētājs veic visus vajadzīgos pasākumus, to skaitā iekšējās pārvaldes noteikumu pieņemšanu un paziņojumu publicēšanu, lai nodrošinātu Biroja darbību saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, ar tiem noteikumiem, kas minēti 113. un 114. pantā, vai atbilstīgi noteikumiem, ko noteikusi, vai pamatnostādņēm, ko izstrādājusi Administratīvā padome saskaņā ar 36. panta 1. punktu;
 - b) katru gadu viņš iesniedz Komisijai un Administratīvajai padomei vadības ziņojumu;
 - c) attiecībā uz personālu viņš izmanto 31. panta 2. punktā noteiktās pilnvaras;
 - d) viņš iesniedz priekšlikumus, kā norādīts 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 47. panta 2. punktā;
 - e) viņš sastāda Biroja ieņēmumu un izdevumu tāmes, ievērojot 109. panta 1. punktu, un īsteno budžetu, ievērojot 110. pantu;
 - f) viņš sniedz informāciju, ko pieprasījusi Administratīvā padome, ievērojot 36. panta 2. punkta pirmo ievilkumu;
 - g) viņš var iesniegt Administratīvajai padomei grozījumu projektu šīs regulas 113. un 114. pantā minētajiem noteikumiem vai jebkuriem citiem noteikumiem, kas saistīti ar Kopienas augu šķirņu aizsardzību;
 - h) viņš var deleģēt savas pilnvaras citiem Biroja darbiniekiem, ievērojot 113. un 114. pantā minētos noteikumus.
3. Priekšsēdētājam palīdz viens vai vairāki priekšsēdētāji. Ja priekšsēdētājs nav ieradies vai ir nevesels, viņa

vietā stājas priekšsēdētāja vietnieks vai viens no priekšsēdētāja vietniekiem saskaņā ar procedūru, ko pieņemtajos noteikumos vai izstrādātajās pamatnostādņēs ir izklāstījusi Administratīvā padome, ievērojot 36. panta 1. punktu.

43. pants

Augstāko amatpersonu iecelšana

1. Padome ieceļ Biroja priekšsēdētāju no kandidātu saraksta, ko, saņemusi Administratīvās padomes atzinumu, iesniedz Komisija. Padome ir tiesīga atlaist priekšsēdētāju, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, kad tā ir saņemusi Administratīvās padomes atzinumu.
2. Priekšsēdētāja pilnvaru termiņš nepārsniedz piecus gadus. Šo pilnvaru termiņu var pagarināt.
3. Biroja priekšsēdētāja vietnieku vai vietniekus pēc apspriešanās ar priekšsēdētāju ieceļ vai atlaiž, kā noteikts 1. un 2. punktā.
4. Padome izmanto disciplinārās pilnvaras attiecībā uz 1. un 3. punktā minētajām amatpersonām.

44. pants

Likumības kontrole

1. Komisija kontrolē tādu priekšsēdētāja darbību likumību, attiecībā uz kurām Kopienas tiesību akti neparedz nekādu likumības kontroli, ko veic kāda cita organizācija, un to Administratīvās padomes darbību likumību, kuras attiecas uz Biroja budžetu.
2. Komisija pieprasa, lai jebkuru nelikumīgu darbību, kas minēta 1. punktā, mainītu vai atceltu.
3. Dalībvalstis, jebkurš Administratīvās padomes loceklis vai jebkuras citas personas, kas ir tieši un personīgi iesaistītas, var ziņot Komisijai par jebkuru 1. punktā minēto darbību neatkarīgi no tā, vai tā būtu plānota vai veikta, lai pārbaudītu attiecīgās darbības likumību. Komisijai to nodod izskatīšanai divu mēnešu laikā kopš dienas, kad attiecīgā persona uzzinājusi par attiecīgo darbību. Komisija divu mēnešu laikā pieņem lēmumu un dara to zināmu.

IV NODAĻA

APELĀCIJAS PADOMES

45. pants

Izveide un pilnvaras

1. Birojā izveido vienu vai vairākas Apelācijas padomes.
2. Apelācijas padome vai padomes atbild par lēmuma pieņemšanu attiecībā uz 67. pantā minēto lēmumu pārsūdzību.
3. Apelācijas padomi vai padomes sasauc pēc vajadzības. Apelācijas padomju skaits un darba sadalījums ir noteikts īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu.

46. pants

Apelācijas padomju sastāvs

1. Apelācijas padomē ir priekšsēdētājs un divi citi locekļi.
2. Priekšsēdētājs katras lietas izskatīšanai izvēlas pārējos locekļus un viņu attiecīgos vietniekus no kvalificētu locekļu saraksta, kas sastādīts, ievērojot 47. panta 2. punktu.

3. Ja Apelācijas padome uzskata, ka pārsūdzības raksturs to prasa, attiecīgās lietas izskatīšanai tā var pieaicināt vēl divus citus locekļus no iepriekš minētā saraksta.

4. Visiem Apelācijas padomju locekļiem vajadzīgā kvalifikācija, atsevišķu locekļu pilnvaras lēmumu sagatavošanas stadijā un balsošanas nosacījumi ir noteikti īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu.

47. pants

Apelācijas padomju locekļu neatkarība

1. Padome ieceļ Apelācijas padomju priekšsēdētāju un viņu attiecīgos vietniekus no kandidātu saraksta attiecībā uz ikvienu priekšsēdētāju un ikviena vietnieku, ko, saņemusi Administratīvās padomes atzinumu, ierosina Komisija. Pilnvaru termiņš ir pieci gadi. To var pagarināt.

2. Pārējos Apelācijas padomju locekļus, ievērojot 46. panta 2. punktu, no kvalificēto locekļu saraksta pēc Biroja ierosinājuma izvēlas Administratīvā padome uz pieciem gadiem. Sarakstu sastāda pieciem gadiem. Šo termiņu var pagarināt attiecībā uz visu sarakstu vai uz daļu no tā.

3. Apelācijas padomes locekļi ir neatkarīgas personas. Pieņemot lēmumus, viņus nesaista nekādi norādījumi.

4. Apelācijas padomju locekļi nevar būt 35. pantā minēto komiteju locekļi, kā arī nevar veikt nekādus citus pienākumus Birojā. Apelācijas padomju locekļi var darboties uz pusslodzi.

5. Attiecīgajā termiņā Apelācijas padomju locekļus nevar nedz atcelt no amata, nedz svītrot no saraksta, ja vien šādi atcelšanai nav nopietna pamata un ja vien Eiropas Kopienų Tiesa nav pieņēmusi lēmumu šajā sakarā pēc Komisijas pieteikuma, ko tā iesniedz pēc tam, kad ir saņemusi Administratīvās padomes atzinumu.

48. pants

Izslēgšana un iebildumi

1. Apelācijas padomju locekļi nevar piedalīties pārsūdzības procesos, ja viņi tajos ir personīgi ieinteresēti vai arī ja viņi jau iepriekš ir bijuši tajos iesaistīti kā vienas procesā iesaistītas puses pārstāvji, vai arī ja viņi piedalījušies pārsūdzētā lēmuma pieņemšanā.

2. Ja kāda no 1. punktā minēto iemeslu dēļ vai kāda cita iemesla dēļ kāds no Apelācijas padomes locekļiem uzskata, ka viņam nebūtu jāpiedalās pārsūdzības procesā, tad viņš attiecīgi informē Apelācijas padomi.

3. Jebkura no pārsūdzības procesā iesaistītajām pusēm var iebilst pret Apelācijas padomes locekļiem kāda 1. punktā minēta iemesla dēļ vai arī, ja radušās aizdomas par neobjektivitāti. Iebildumu nepieņem, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, pārsūdzības procesā iesaistītā puse ir veikusi kādu procedūras pasākumu. Iebildumu nevar pamatot ar locekļu pilsonību.

4. Apelācijas padomes lēmumu par rīcību 2. un 3. punktā precizētajos gadījumos pieņem bez attiecīgā locekļa līdzdalības. Šā lēmuma pieņemšanas nolūkā locekli, kurš izstājas vai pret kuru iebilst, Apelācijas padomē aizstāj ar viņa vietnieku.

CETURTĀ DAĻA
IZSKATĪŠANA BIROJĀ

I NODAĻA

PIETEIKUMI

49. pants

Pieteikumu iesniegšana

1. Pēc pretendenta izvēles pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai iesniedz

a) tieši Birojā vai

b) kādā apakšbirojā, vai valsts aģentūrā, kas izveidota vai kam tas uzticēts saskaņā ar 30. panta 4. punktu, ja pretendents nosūta informāciju par iesniegšanu tieši Birojam divu mēnešu laikā pēc iesniegšanas.

Sīkāku informāciju par to, kā jānosūta b) apakšpunktā minētā informācija, var izklāstīt īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu. Ja informāciju par pieteikumu Birojam, ievērojot b) apakšpunktu, nenosūta Birojam, tas neietekmē pieteikuma derīgumu, ja pieteikums ir nonācis Birojā vienu mēnesi pēc tā iesniegšanas apakšbirojā vai valsts aģentūrā.

2. Ja pieteikumu iesniedz vienā no 1. punkta b) apakšpunktā minētajām valsts aģentūrām, tad valsts aģentūra dara visu, lai nosūtītu šo pieteikumu Birojam divu nedēļu laikā pēc tā iesniegšanas. Valsts aģentūras var iekasēt no pieteikuma iesniedzēja atlīdzību, kas nepārsniedz pieteikuma saņemšanas un nosūtīšanas administratīvās izmaksas.

50. pants

Nosacījumi, kas reglamentē pieteikumus

1. Pieteikumā Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai jāiekļauj vismaz šādi:

a) lūgums piešķirt Kopienas augu šķirņu aizsardzību;

b) botāniskā taksona identifikācija;

c) informācija par pretendenta personību vai, ja vajadzīgs, par kopēja pieteikuma iesniedzēju personību;

d) selekcionāra vārds un apliecinājums, ka, ciktāl tas pretendents zināms, šķirnes selekcijā vai atklāšanā un attīstīšanā nav iesaistīta kāda cita persona; ja pretendents nav pats selekcionārs vai arī nav vienīgais selekcionārs, tad viņš sniedz attiecīgo dokumentāro pierādījumu tam, kā tiesības uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību ir nonākušas viņa īpašumā;

e) šķirnes pagaidu nosaukums;

f) šķirnes tehniskais apraksts;

g) šķirnes ģeogrāfiskā izcelsme;

h) jebkura likumīgā pārstāvja pilnvaras apstiprinātie dokumenti;

i) sīka informācija par jebkuru iepriekšējo šķirnes laišanu tirgū;

j) sīka informācija par jebkuru citu pieteikumu attiecībā uz šo šķirni.

2. Sīkāku informāciju par 1. punktā minētajiem nosacījumiem, to skaitā noteikumus par turpmākās informācijas sniegšanu, var izklāstīt īstenošanas noteikumos, ievērojot 114.pantu.

3. Pieteikumā ierosina šķirnes nosaukumu, ko var pievienot pieteikumam.

51. pants

Pieteikuma iesniegšanas datums

Pieteikuma Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai iesniegšanas datums ir datums, kurā, ievērojot 49. panta 1. punkta a) apakšpunktu, Birojs vai, ievērojot 49. panta 1. punkta b) apakšpunktu, apakšbirojs, vai valsts aģentūra saņem pienācīgi noformētu pieteikumu, ar nosacījumu, ka tas atbilst 50. panta 1. punktam un par to, ievērojot 83. pantu, jāsamaksā atlīdzība Biroja norādītajā termiņā.

52. pants

Tiesības uz prioritāti

1. Pieteikuma tiesības uz prioritāti nosaka pēc pieteikuma saņemšanas datuma. Ja pieteikumiem ir viens un tas pats saņemšanas datums, tad tiesības uz prioritāti nosaka saskaņā ar kārtību, kādā tie saņemti, ja to iespējams noteikt. Citādi tiem ir vienādas tiesības uz prioritāti.

2. Ja pretendents vai viņa priekštecis jau iepriekš ir pieteicies uz šķirnes īpašuma tiesību piešķiršanu kādā dalībvalstī vai kādā valstī, kas ir Starptautiskās jaunu augu šķirņu aizsardzības apvienības locekle, un pieteikuma iesniegšanas datums nav bijis vairāk kā 12 mēnešus pirms iepriekšējā pieteikuma iesniegšanas datuma, tad pretendents ir tiesības uz prioritāti attiecībā uz agrāk iesniegto pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai ar noteikumu, ka iepriekšējais pieteikums iesniegšanas datumā joprojām pastāv.

3. Tiesībām uz prioritāti ir tāda ietekme, ka 7., 10. un 11. pantā par pieteikuma Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai datumu uzskata datumu, kurā iesniegts iepriekšējais pieteikums.

4. 2. un 3. punktu piemēro arī tiem iepriekšējiem pieteikumiem, kuri iesniegti kādā citā dalībvalstī, ar noteikumu, ka attiecībā uz šo valsti pieteikuma Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai iesniegšanas datumā izpilda 12. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrajā teikumā izklāstītos nosacījumus.

5. Jebkuras prasības attiecībā uz tiesībām uz prioritāti, kas izteiktas agrāk nekā paredzēts 2. punktā, zaudē spēku, ja pretendents trīs mēnešu laikā kopš pieteikuma iesniegšanas datuma nav iesniedzis Birojam iepriekšējā pieteikuma kopijas, ko apliecinājušas iestādes, kas atbildīgas par šādu pieteikumu. Ja iepriekšējais pieteikums nav bijis sastādīts vienā no Eiropas Kopienu oficiālajām valodām, tad Birojs var pieprasīt iepriekšējā pieteikuma tulkojumu vienā no šīm valodām.

II NODAĻA

PĀRBAUDE

53. pants

Pieteikuma formālā pārbaude

1. Birojs pārbauda,

a) vai pieteikums iesniegts, ievērojot 49. pantu;

b) vai pieteikums atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 50. pantā, un nosacījumiem, kas izklāstīti īstenošanas noteikumos, ievērojot šo pantu;

c) ja vajadzīgs, vai prasība attiecībā uz prioritāti atbilst noteikumiem, kas izklāstīti 52. panta 2., 4. un 5. punktā, un

d) vai Biroja noteiktajā termiņā ir samaksāta atlīdzība saskaņā ar 83. pantu.

2. Ja pieteikums atbilst 51. pantā minētajiem nosacījumiem, bet neatbilst citiem nosacījumiem, kas izklāstīti 50. pantā, tad Birojs dod pretendentsam iespēju izlabot jebkuras neprecizitātes, ko var atrast.

3. Ja pieteikums neatbilst 51. pantā minētajiem nosacījumiem, Birojs informē par to pretendentu vai arī, ja tas nav iespējams, publicē informāciju, ievērojot 89. pantu.

54. pants

Pieteikuma pārbaude pēc būtības

1. Birojs pārbauda, vai šķirne var būt Kopienas augu šķirņu aizsardzības objekts, ievērojot 5. pantu, vai tā ir jauna, ievērojot 10. pantu, vai pretendents ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, ievērojot 12. pantu un vai tiek ievēroti 82. pantā izklāstītie nosacījumi. Birojs arī pārbauda, vai ieteiktais šķirnes nosaukums ir piemērots saskaņā ar 63. pantu. Šādā nolūkā tas var izmantot citu iestāžu pakalpojumus.

2. Pirmo pretendentu uzskata par tiesīgu saņemt Kopienas augu šķirņu aizsardzību, ievērojot 11. pantu. To nepiemēro, ja, pirms pieņemt lēmumu par pieteikumu, Birojs zina vai ar galīgo nolēmumu, kas pieņemts attiecībā uz prasību par tiesībām, ievērojot 98. panta 4. punktu, parāda, ka tiesības nepiešķir vai nepiešķir tikai pirmajam pretendentam. Ja ir noteikta vienīgās tiesīgās personas vai kādas citas tiesīgās personas identitāte, šī persona vai personas var iesaistīties procesā kā pretendents vai pretendenti.

55. pants

Tehniskā pārbaude

1. Ja Birojs nav atklājis nekādus šķēršļus Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai, pamatojoties uz pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar 53. un 54. pantu, tad tas nodrošina, lai vismaz vienā no dalībvalstīm kompetenta iestāde vai iestādes, kam Administratīvā padome ir uzticējusi pienākumu veikt attiecīgās sugas šķirņu tehnisko pārbaudi, turpmāk sauktas "pārbaudes birojs vai biroji", veiktu tehnisko pārbaudi saistībā ar atbilstību 7., 8. un 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Ja šāda pārbaudes biroja nav, tad Birojs ar Administratīvās padomes piekrišanu var uzticēt šādu pienākumu citām attiecīgām aģentūrām vai arī šādā nolūkā izveido pats savus apakšbirojus. Šajā nodaļā šādas aģentūras vai apakšbirojus uzskata par pārbaudes birojiem. Tie paši var izmantot iespējas, ko piedāvā pretendents.

3. Birojs nosūta pārbaudes birojiem pieteikuma kopijas, kā paredzēts īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu.

4. Birojs ar vispārīgiem noteikumiem vai atsevišķos gadījumos ar pieprasījumiem nosaka, kad, kur, kādā daudzumā un kvalitātē ir jāiesniedz tehniskajai pārbaudei paredzētais materiāls un salīdzināmie paraugi.

5. Ja pretendents izvirza prasību par prioritāti, ievērojot 52. panta 2. vai 4. punktu, tad viņš iesniedz vajadzīgo materiālu un jebkādas papildus pieprasītos dokumentus divu gadu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas datuma, ievērojot 51. pantu. Ja iepriekšējo pieteikumu anulē vai noraida, pirms pagājuši divi gadi, Birojs pretendentam var pieprasīt noteiktā termiņā iesniegt materiālu vai jebkādas citus dokumentus.

56. pants

Tehnisko pārbaudu veikšana

1. Ja vien tehnisko pārbaudi attiecībā uz atbilstību 7. līdz 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem neorganizē citādi, pārbaudes biroji tehniskās pārbaudes nolūkā izaudzē šķirni vai uzņemas jebkuru citu vajadzīgo izpēti.

2. Jebkuru tehnisko pārbaudi veic saskaņā ar pārbaudes pamatnostādņēm, ko izstrādājuši Administratīvā padome, un jebkuriem norādījumiem, ko devis Birojs.

3. Tehniskās pārbaudes nolūkiem pārbaudes biroji ar Biroja piekrišanu var izmantot citu tehniski kvalificētu iestāžu pakalpojumus un ņemt vērā pieejamos šādu iestāžu atklājumus.

4. Ikviens pārbaudes birojs uzsāk tehnisko pārbaudi, ja vien Birojs nav paredzējis citādi, ne vēlāk kā datumā, kurā tehniskajai pārbaudei būtu jā sākas, pamatojoties uz pieteikumu uz valsts īpašuma tiesībām, kas iesniegts datumā, kurā Biroja nosūtīto pieteikumu saņēmis pārbaudes birojs.

5. 55. panta 5. punkta gadījumā ikviens pārbaudes birojs uzsāk tehnisko pārbaudi, ja vien Birojs nav paredzējis citādi, ne vēlāk kā datumā, kurā tehniskajai pārbaudei būtu jāsākas, pamatojoties uz pieteikumu uz valsts īpašuma tiesībām, ar noteikumu, ka šajā datumā bijis iesniegts vajadzīgais materiāls un jebkuri citi papildu dokumenti.

6. Administratīvā padome var noteikt, vai vīnogulāju un koku sugu šķirņu tehnisko pārbaudi drīkst atlikt uz vēlāku datumu.

57. pants

Pārbaudes ziņojumi

1. Pārbaudes birojs pēc Biroja lūguma vai arī tad, ja tas uzskata, ka tehniskās pārbaudes rezultāti ir pietiekami, lai veiktu šķirnes novērtēšanu, nosūta Birojam pārbaudes ziņojumu un, ja tas uzskata, ka ir izpildīti 7. līdz 9. pantā izklāstītie nosacījumi, arī šķirnes aprakstu.

2. Birojs paziņo pretendentam tehnisko pārbaumu rezultātus un šķirnes aprakstu un dod viņam iespēju tos komentēt.

3. Ja Birojs neuzskata pārbaudes ziņojumu par pietiekamu pamatu, lai pieņemtu lēmumu, tas pēc savas ierosmes pēc apspriešanās ar pretendentu vai pēc pretendenta lūguma var veikt papildu pārbaudi. Rezultātu novērtēšanas nolūkā jebkura papildu pārbaude, ko veic līdz brīdim, kamēr lēmums, ko pieņem, ievērojot 61. un 62. pantu, nav kļuvis galīgs, uzskata par daļu no 56. panta 1. punktā minētās pārbaudes.

4. Tehniskās pārbaudes rezultātu izmantošana ir Biroja ekskluzīvās tiesības, un pārbaudes biroji tos var izmantot tikai tiktāl, cik to ir apstiprinājis Birojs.

58. pants

Tehnisko pārbaumu izmaksas

Birojs maksā pārbaudes birojiem atlīdzību saskaņā ar īstenošanas noteikumiem, ievērojot 114. pantu.

59. pants

Iebildumi pret aizsardzības piešķiršanu

1. Jebkura persona var iesniegt Birojā rakstisku iebildumu pret Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu.

2. Iebildumu cēlētājs ir puse, kas iesaistīta Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas procesā līdzās pretendentam. Neierobežojot 88. pantu, iebildumu cēlētājiem ir pieejami dokumenti, to skaitā tehniskās pārbaudes rezultāti un šķirnes apraksts, kā noteikts 57. panta 2. punktā.

3. Iebildumi var balstīties vienīgi uz argumentu, ka

a) netiek izpildīti 7. līdz 11. pantā izklāstītie nosacījumi;

b) attiecībā uz ieteikto šķirnes nosaukumu pastāv šķērslis saskaņā ar 63. panta 3. vai 4. punktu.

4. Iebildumus var iesniegt

a) attiecībā uz 3. punkta a) apakšpunktu jebkurā laikā pēc pieteikuma iesniegšanas un pirms lēmuma pieņemšanas, ievērojot 61. vai 62. pantu;

b) iebildumus, kas minēti 3. punkta b) apakšpunktā, trīs mēnešu laikā kopš ieteiktā šķirnes nosaukuma publicēšanas, ievērojot 89. pantu.

5. Lēmumus par iebildumiem var pieņemt kopā ar lēmumiem, ko pieņem saskaņā ar 61., 62. vai 63. pantu.

60. pants

Jauna pieteikuma prioritāte, ja celti iebildumi

Ja iebildums par to, ka nav ievēroti 11. pantā izklāstītie nosacījumi, rada pieteikuma Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai anulēšanu vai noraidīšanu un ja iebildumu cēlējs iesniedz pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai viena mēneša laikā pēc tā anulēšanas vai viena mēneša laikā kopš datuma, kurā noraidījums attiecībā uz šo šķirni kļuvis galīgs, viņš var pieprasīt, lai anulētā vai noraidītā pieteikuma datumu uzskatītu par viņa pieteikuma datumu.

III NODAĻA

LĒMUMI

61. pants

Noraidījums

1. Birojs noraida pieteikumus Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai, ja un tiklīdz tas konstatē, ka pretendents

- a) nav novērsis jebkurus trūkumus 53. panta nozīmē, kurus viņam bijusi iespēja izlabot norādītajā termiņā;
- b) norādītajā termiņā nav īstenojis noteikumu vai prasību, ievērojot 55. panta 4. vai 5. punktu, ja vien Birojs nav piekritis, ka tas nav jādara, vai
- c) nav piedāvājis šķirnes nosaukumu, kurš ir piemērots, ievērojot 63. pantu.

2. Birojs noraida arī pieteikumus Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai, ja:

- a) tas konstatē, ka nav īstenoti nosacījumi, kas tam jāpārbauda, ievērojot 54. pantu, vai
- b) pamatojoties uz pārbaudes ziņojumiem saskaņā ar 57. pantu, tas secina, ka nav izpildīti 7., 8. un 9. pantā izklāstītie nosacījumi.

62. pants

Piešķirums

Ja Birojs ir atzinis, ka pārbaudes atklājumi ir pietiekami, lai pieņemtu lēmumu par pieteikumu, un ka nav šķēršļu saskaņā ar 59. un 61. pantu, tas piešķir Kopienas augu šķirņu aizsardzību. Lēmumā iekļauj arī šķirnes oficiālo aprakstu.

63. pants

Šķirnes nosaukums

1. Piešķirot Kopienas augu šķirņu aizsardzību, Birojs attiecīgajai šķirnei apstiprina šķirnes nosaukumu, ko ieteicis pretendents saskaņā ar 50. panta 3. punktu, ja tas uzskata, ka, pamatojoties uz pārbaudi, kas veikta saskaņā ar 54. panta 1. punkta otro teikumu, šis nosaukums ir piemērots.

2. Šķirnes nosaukums ir piemērots tad, ja nav nekādu šķēršļu saskaņā ar šā panta 3. vai 4. punktu.

3. Attiecībā uz šķirnes nosaukuma noteikšanu pastāv šķērslis, ja

- a) tā lietošanu Kopienas teritorijā nepieļauj kādas trešās personas iepriekš noteiktās tiesības;
- b) tas var bieži radīt lietotājiem sarežģījumus attiecībā uz šķirnes atzīšanu vai pavairošanu,
- c) tas ir identisks vai to var sajaukt ar šķirnes nosaukumu, ar ko tās pašas vai kādas citas tuvu radniecīgas sugas

šķirne ir reģistrēta augu šķirņu oficiālajā reģistrā vai ar kuru kādas citas šķirnes materiālu laiž tirgū kādā no dalībvalstīm vai valstī, kas ir Starptautiskās jaunu augu šķirņu aizsardzības apvienības locekle, ja vien attiecīgā cita šķirne vēl pastāv un tās nosaukumam ir kāda īpaša nozīme;

d) tas ir identisks vai to var sajaukt ar citiem nosaukumiem, ko bieži lieto preču tirdzniecībā, vai tam jābūt brīvam saskaņā ar citu valstu likumiem;

e) tas var būt pārkāpums kādā no dalībvalstīm vai ir pretrunā ar sabiedrisko kārtību;

f) tas ir maldinājis vai radījis sajukumu attiecībā uz šķirnes īpašībām, vērtību vai identitāti vai attiecībā uz selekcionāra vai kādas citas procesā iesaistītās puses identitāti.

4. Pastāv vēl kāds šķērslis, ja šķirne, kura jau ir reģistrēta

a) vienā no dalībvalstīm vai

b) kādā no valstīm, kas ir Starptautiskās jaunu augu šķirņu aizsardzības apvienības locekle, vai

c) citā valstī, attiecībā uz kuru kādā Kopienas tiesību aktā ir noteikts, ka šķirnes novērtē atbilstīgi noteikumiem, kuri ir līdzvērtīgi noteikumiem, kas izklāstīti direktīvās par kopīgajiem katalogiem;

oficiālā augu šķirņu vai materiālu reģistrā, un to laiž tirgū komerciālos nolūkos, un ieteiktais šķirnes nosaukums atšķiras no reģistrētā vai lietotā, ja vien lietotais nosaukums nav šķērslis saskaņā ar 3. punktu.

5. Birojs publicē sugas, ko tas uzskata par "tuvu radniecīgām" 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

IV NODAĻA

KOPIENAS AUGU ŠĶIRŅU AIZSARDZĪBAS SAGLABĀŠANA

64. pants

Tehniskā verifikācija

1. Birojs pārbauda, vai aizsargājamo šķirņu pastāvēšana ir nemainīga.

2. Šajā nolūkā tehnisko verifikāciju veic, ievērojot 55. un 56. pantu.

3. Īpašniekam jāsniedz visa vajadzīgā informācija Birojam un pārbaudes birojiem, kam uzticēts veikt šķirņu tehnisko verifikāciju, lai tie novērtētu, vai šķirnes pastāvēšana ir nemainīga. Viņam saskaņā ar Biroja sniegtajiem norādījumiem ir jāiesniedz šķirnes materiāls un jāļauj pārbaudīt, vai ir veikti attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu šķirnes nemainīgu pastāvēšanu.

65. pants

Ziņojums par tehnisko verifikāciju

1. Pēc Biroja pieprasījuma vai arī tad, ja tas konstatē, ka šķirne nav viendabīga vai stabila, pārbaudes birojs, kam uzticēts veikt tehnisko verifikāciju, nosūta Birojam ziņojumu par saviem atklājumiem.

2. Ja tehniskajā verifikācijā atklāj jebkādas trūkumus saskaņā ar 1. punktu, Birojs informē par tehniskās verifikācijas rezultātu īpašnieku un dod viņam iespēju tos komentēt.

66. pants

Šķirnes nosaukuma grozīšana

1. Birojs groza šķirnes nosaukumu, kurš noteikts, ievērojot 63. pantu, ja tas konstatē, ka šāds nosaukums neatbilst vai vairs neatbilst 63. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, un gadījumā, kad pastāv kādas trešās personas iepriekšējās tiesības uz šo nosaukumu, ja īpašnieks piekrīt šādam grozījumam vai arī ja īpašniekam vai jebkurai

citai personai, kam jālieto šāds šķirnes nosaukums, ar galīgo nolēmumu šā iemesla dēļ ir aizliegts lietot šo šķirnes nosaukumu.

2. Birojs dod īpašniekam iespēju ieteikt grozītu šķirnes nosaukumu un rīkojas saskaņā ar 63. pantu.

3. Var iesniegt iebildumus pret ieteikto grozīto šķirnes nosaukumu saskaņā ar 59. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

V NODAĻA

PĀRSŪDZĪBAS

67. pants

Lēmumi, ko var pārsūdzēt

1. Pārsūdzēt var tos Biroja lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 20., 21., 59., 61., 62., 63. un 66. pantu, kā arī lēmumus, kas saistīti ar atlīdzību, ievērojot 83. pantu, ar izmaksām, ievērojot 85. pantu, ar informācijas reģistrēšanu vai dzēšanu reģistrā, ievērojot 87. pantu, un ar sabiedrības kontroli, ievērojot 88. pantu.

2. Pārsūdzība, ko iesniedz, ievērojot 1. punktu, ir suspensīva rakstura. Tomēr, ja Birojs uzskata, ka apstākļi to prasa, tas var pieprasīt, lai apstrīdētais lēmums netiktu apturēts.

3. Pārsūdzēt var Biroja lēmumus saskaņā ar 29. pantu un 100. panta 2. punktu, ja vien nav iesniegta tieša apelācija saskaņā ar 74. pantu. Šāda pārsūdzība nav suspensīva rakstura.

4. Lēmumu, ar ko nepārtrauc procesu attiecībā uz vienu no pusēm, var pārsūdzēt saistībā ar galīgā lēmuma pārsūdzību, ja vien lēmumā neparedz atsevišķu pārsūdzību.

68. pants

Personas, kas ir tiesīgas veikt pārsūdzību un būt par pārsūdzības procesa pusēm

Saskaņā ar 82. pantu jebkura fiziska vai juridiska persona var pārsūdzēt lēmumu, kurš adresēts šai personai, vai lēmumu, kurš, lai gan tāda lēmuma formā, kas adresēts citai personai, tieši vai individuāli attiecas uz pirmo no minētajām personām. Procesā iesaistītās puses var būt un Birojs ir pārsūdzības procesā iesaistītā puse.

69. pants

Termiņš un forma

Rakstisku paziņojumu par pārsūdzību iesniedz Birojā divu mēnešu laikā kopš lēmuma pasludināšanas, ja tas adresēts personai, pret kuru vērsta pārsūdzība, vai, ja tādas nav, divu mēnešu laikā pēc lēmuma publicēšanas, un četru mēnešu laikā pēc minētās pasludināšanas vai publicēšanas iesniedz rakstisku ziņojumu, kurā sniegts pamatojums pārsūdzībai.

70. pants

Iepriekšēja pārskatīšana

1. Ja Biroja institūcija, kas ir sagatavojusi lēmumu, uzskata pārsūdzību par pieņemamu un pamatotu, Birojs lēmumu labo. To nepiemēro gadījumos, kad pārsūdzības iesniedzējam iebilst cita pārsūdzības procesā iesaistīta puse.

2. Ja lēmumu neizlabo viena mēneša laikā kopš pamatojuma saņemšanas, tad Birojs steidzami

- izlemj, vai tas sāks rīkoties, ievērojot 67. panta 2. punkta otro teikumu, un

- nosūta pārsūdzību Apelācijas padomei.

71. pants

Pārsūdzību pārbaude

1. Ja pārsūdzība ir pieņemama, Apelācijas padome pārbauda, vai apelācija ir pamatota.
2. Pārbaudot pārsūdzību, Apelācijas padome tik bieži, cik vajadzīgs, uzaicina pārsūdzībā iesaistītās puses noteiktos termiņos iesniegt piezīmes par to sniegtajiem paziņojumiem vai par pārējo pārsūdzībā iesaistīto pušu ziņojumiem. Pārsūdzības procesā iesaistītās puses ir tiesīgas mutiski izteikt protestu.

72. pants

Lēmums par pārsūdzību

Apelācijas padome pieņem lēmumu par pārsūdzību, pamatojoties uz pārbaudi, kas veikta, ievērojot 71. pantu. Apelācijas padome var izmantot jebkuras pilnvaras, kas ir Biroja kompetencē, vai arī tā var nodot šo lietu kompetentai Biroja institūcijai turpmākai rīcībai. Pēdējai tiktāl, cik fakti ir vieni un tie paši, ir saistošs Apelācijas padomes *ratio decidendi*.

73. pants

Turpmākā pārsūdzība

1. Turpmākā pārsūdzība Eiropas Kopienu Tiesā izriet no Apelācijas padomes lēmumiem.
2. Turpmāko pārsūdzību var iesniegt, pamatojoties uz kompetences trūkumu, būtiskiem procedūras pārkāpumiem, Līguma, šīs regulas vai jebkuras ar tās piemērošanu saistītās tiesību normas pārkāpumiem vai arī par pilnvaru ļaunprātīgu pārsniegšanu.
3. Turpmāko pārsūdzību var veikt jebkura pārsūdzībā iesaistītā puse, kuru negatīvi ietekmē tās lēmums, vai Komisija, vai Birojs.
4. Turpmāko pārsūdzību var iesniegt Tiesā divu mēnešu laikā pēc Apelācijas padomes lēmuma pasludināšanas.
5. Ja Tiesa nosūta lietu papildu izskatīšanai Apelācijas padomē, tad Padomei tiktāl, cik fakti ir vieni un tie paši, ir saistošs Tiesas *ratio decidendi*.

74. pants

Tiesā pārsūdzība

1. Tiesā pārsūdzība Eiropas Kopienu Tiesā var izrietēt no Biroja lēmumiem, ievērojot 29. pantu un 100. panta 2. punktu.
2. 73. pantā izklāstītos noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.

VI NODAĻA

CITI NOSACĪJUMI, KAS REGLAMENTĒ TIESAS PROCESUS

75. pants

Pamatojuma izklāsts, uz kā balsta pieņemtos lēmumus, tiesības izskatīt lietu tiesā

Biroja lēmumiem pievieno tā pamatojuma izklāstu, uz kā tie balstīti. Tos balsta tikai uz to pamatojumu vai pierādījumu, par ko procesā iesaistītajām pusēm ir bijusi iespēja rakstiski vai mutiski sniegt savas piezīmes.

76. pants

Faktu pārbaude, ko veic Birojs pēc sava ierosinājuma

Izskatot lietu Birojā, tas pēc sava ierosinājuma izmeklē faktus tiktāl, cik tos pārbauda, ievērojot 54. un 55. pantu. Tas neņem vērā tādus faktus vai pierādījumus, kas nav iesniegti Biroja noteiktajā termiņā.

77. pants

Mutisks process

1. Mutisku procesu organizē vai nu pēc Biroja iniciatīvas, vai arī pēc jebkuras procesā iesaistītas puses lūguma.
2. Neierobežojot 3. punktu, mutisks process, izskatot lietu Birojā, nav atklāts.
3. Mutisks process Apelācijas padomē, ieskaitot lēmuma pieņemšanu, ir atklāts tiktāl, cik Apelācijas padome, kurā lieta tiek izskatīta, nav izlēmusi citādi apstākļos, kad jo īpaši jebkurai no pārsūdzības procesā iesaistītajām pusēm, padarot to atklātu, var rasties nopietnas un neattaisnotas grūtības.

78. pants

Pierādījumu iegūšana

1. Jebkuru lietu izskatot Birojā, pierādījumu sniegšanas vai iegūšanas līdzekļi var būt šādi:
 - a) procesā iesaistīto pušu uzklauššana;
 - b) prasība sniegt informāciju;
 - c) dokumentu vai citu pierādījumu uzrādīšana;
 - d) liecinieku uzklauššana;
 - e) ekspertu atzinumi;
 - f) pārbaude;
 - g) ar zvērestu apliecinātas rakstiskas liecības.
2. Ja Birojs pieņem lēmumu ar kādas kolektīvas institūcijas starpniecību, tad šī institūcija var uzticēt vienam no tās locekļiem veikt minēto pierādījumu pārbaudi.
3. Ja Birojs uzskata par vajadzīgu, lai procesā iesaistītā puse, liecinieks vai eksperts liecību sniegtu mutiski, tas
 - a) izdod pavēsti ar pieprasījumu, lai attiecīgā persona ierastos Birojā, vai
 - b) pieprasa kompetentai tiesu iestādei vai kādai citai iestādei valstī, kur attiecīgā persona pastāvīgi uzturas, uzklaušīt liecību, kā paredzēts 91. panta 2. punktā.
4. Procesā iesaistītā puse, liecinieks vai eksperts, kurš ar pavēsti izsaukts uz Biroju, var pieprasīt, lai viņa liecību uzklaušītu kompetenta tiesu iestāde vai kāda cita iestāde valstī, kurā viņš pastāvīgi uzturas. Pēc šādas prasības saņemšanas vai arī gadījumā, ja uz pavēsti nav bijusi nekāda reakcija, Birojs saskaņā ar 91. panta 2. punktu var lūgt kompetentu tiesu iestādi vai kādu citu iestādi uzklaušīt minētās personas liecību.
5. Ja procesā iesaistītā puse, liecinieks vai eksperts sniedz liecību Birojam, Birojs, ja tas uzskata, ka ir ieteicams liecību sniegt ar zvērestu vai kādā citā saistošā veidā, var pieprasīt kompetentu tiesu iestādi vai kādu citu iestādi valstī, kurā attiecīgā persona uzturas, uzklaušīt viņa liecību saskaņā ar vajadzīgajiem nosacījumiem.
6. Ja Birojs pieprasa kompetentai tiesu iestādei vai kādai citai iestādei uzklaušīt liecības, tad tas var pieprasīt, lai liecības tiktu uzklaušītas saistošā veidā un lai Biroja loceklis varētu būt klāt uzklaušanā un iztaujāt procesā

iesaistīto pusi, liecinieku vai ekspertu ar attiecīgās tiesu iestādes vai kādas citas iestādes starpniecību vai arī tieši.

79. pants

Paziņošana

Birojs pēc savas ierosmes paziņo par visiem lēmumiem, pavēstēm, paziņojumiem un ziņojumiem, pēc kā nosaka attiecīgo termiņu vai par ko jāziņo vai nu saskaņā ar citiem šīs regulas noteikumiem, vai saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, vai pēc Biroja priekšsēdētāja rīkojuma. Paziņošanu dalībvalstīs veic ar kompetentu augu šķirņu biroju starpniecību.

80. pants

Restitutio in integrum

1. Pat ja konkrētajos apstākļos ir pielikti visi pūliņi, bet pretendents uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību vai īpašnieks, vai jebkura cita Birojā notiekošā procesā iesaistīta puse nav spējusi ievērot termiņu attiecībā pret Biroju, tās tiesības, pamatojoties uz pieteikumu, jāatjauno, ja tās nespēja ievērot termiņu tieši izrietējusi no jebkuru tiesību vai izlīdzinājuma iespēju zaudējuma, ko radījis šī regula.

2. Pieteikumus iesniedz rakstiski divu mēnešu laikā pēc termiņa beigām, ja nav veikta darbība, kas šajā termiņā bija jāpaveic. Šo divu mēnešu laikā veic to, kas nebija paveikts. Pieteikumus var iesniegt tikai vienu gadu pēc tam, kad beidzies termiņš, kas nav ievērots.

3. Pieteikumam pievieno tā pamatojuma izklāstu, uz kā šis pieteikums balstīts, un tos faktus, ar kuriem to pamato.

4. Šo pantu nepiemēro ne 2. punktā minētajiem termiņiem, ne 52. panta 2., 4. un 5. punktā noteiktajiem termiņiem.

5. Jebkura persona, kas dalībvalstī godprātīgi izmantojusi vai veikusi efektīvus un piemērotus priekšdarbus, lai izmantotu šķirni, kas ir publicēta pieteikuma Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai vai jau piešķirtas Kopienas augu šķirņu aizsardzības objekts, laika posmā starp tiesību zaudēšanu saskaņā ar 1. punktu attiecībā uz pieteikumu vai jau piešķirtu Kopienas augu šķirņu aizsardzību un šo tiesību atjaunošanu, veicot uzņēmējdarbību, vai tās vajadzību dēļ, var bez jebkādas atlīdzības turpināt šādu izmantošanu.

81. pants

Vispārīgie principi

1. Procedūras noteikumu trūkuma dēļ šajā regulā vai noteikumos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, Birojs piemēro procesuālo tiesību principus, kas ir vispāratzīti dalībvalstīs.

2. Biroja personālam piemēro 48. pantu *mutatis mutandis* tiktāl, cik tas ir saistīts ar 67. pantā minēto lēmumu pieņemšanu, un Pārbaudes biroju personālam tiktāl, cik tas piedalās šādu lēmumu sagatavošanas pasākumos.

82. pants

Likumīgais pārstāvis

Personas, kuru pastāvīgā dzīvesvieta vai mītnes vieta, vai reģistrācijas vieta neatrodas Kopienas teritorijā, izskatot lietu Birojā, var būt procesā iesaistīta puse tikai tad, ja tās ir nozīmējušas likumīgo pārstāvi, kura pastāvīgā dzīvesvieta vai mītnes vieta, vai reģistrācijas vieta atrodas Kopienas teritorijā.

VII NODAĻA

ATLĪDZĪBA, IZMAKSU SEGŠANA

83. pants

Atlīdzība

1. Birojs par savām oficiālajām darbībām, kas paredzētas šajā regulā, kā arī par katru Kopienas augu šķirņu aizsardzības izmantošanas gadu iekasē atlīdzību, ievērojot regulas par atlīdzību, kas pieņemtas saskaņā ar 113. pantu.
2. Ja atlīdzība, kas jāmaksā par 113. panta 2. punktā izklāstītajām oficiālajām darbībām vai citām oficiālām darbībām, kuras minētas regulās par atlīdzību un kuras jāveic vienīgi attiecībā uz pieteikuma iesniegšanu, nav samaksāta, tad uzskata, ka pieteikums nav iesniegts vai arī pārsūdzība nav iesniegta, ja darbības, kas jāveic, lai nokārtotu attiecīgo atlīdzības maksājumu, neveic viena mēneša laikā kopš datuma, kurā Birojs nosūtījis jaunu pieprasījumu veikt atlīdzības maksājumu un norādījis maksājuma nenokārtošanas sekas.
3. Ja noteiktu informāciju, ko Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai ir sniedzis pretendents, var pārbaudīt vienīgi tehniskajā pārbaudē, kas nepieder pie attiecīgā taksona šķirņu tehniskās pārbaudes, tad atlīdzību par tehnisko pārbaudi var palielināt līdz faktiskajam izdevumu apmēram pēc tam, kad ir uzklautā persona, kurai ir jāmaksā attiecīgā atlīdzība.
4. Ja pārsūdzība bijusi sekmīga vai daļēji sekmīga, atmaksā attiecīgo tiesas nodevas par pārsūdzēšanu daļu. Tomēr atmaksājumu var pilnīgi vai daļēji noraidīt, ja pārsūdzība bijusi sekmīga tādu faktu dēļ, kas nav bijuši pieejami sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdī.

84. pants

Finansiālo saistību pārtraukšana

1. Birojs zaudē tiesības pieprasīt atlīdzības maksājumu, kad pagājuši četri gadi pēc tā kalendāra gada beigām, kurā atlīdzība bija jāmaksā.
2. Tiesības no Biroja pieprasīt atlīdzību vai Birojam pārmaksāto summu atmaksāšanu zūd, kad pagājuši četri gadi pēc tā kalendāra gada beigām, kurā šādas tiesības radušās.
3. Prasība samaksāt atlīdzību pārtrauc 1. punktā noteikto termiņu, un rakstiska un pamatota prasība par atmaksāšanu pārtrauc 2. punktā norādīto termiņu. Pēc pārtraukšanas termiņš tūlīt sākas no jauna un beidzas, vēlākais, sešus gadus pēc tā kalendāra gada beigām, kurā tas sākotnēji sācies, ja vien šajā laikā neuzsāk tiesas procesu tiesību piemērošanai; tādā gadījumā termiņš beidzas ne agrāk kā vienu gadu pēc tam, kad lēmums guvis galīgā lēmuma spēku.

85. pants

Izmaksu sadale

1. Kopienas augu šķirņu aizsardzības atsaukšanas vai atcelšanas procesā vai pārsūdzības procesā zaudējusī puse sedz izmaksas, kas radušās citai procesā iesaistītajai pusei, kā arī visas izmaksas, kas tai radušās saistībā ar šo procesu, to skaitā aģenta, padomdevēja vai advokāta ceļa izdevumus, dienas naudu un atalgojumu, katrai izmaksu kategorijai noteiktajā termiņā saskaņā ar īstenošanas noteikumos paredzētajiem nosacījumiem, ievērojot 114. pantu.
2. Tomēr, ja ikvienai procesā iesaistītajai pusei veicas vienās un neveicas citās pozīcijās vai arī ja to prasa vienlīdzības principi, tad Birojs vai Apelācijas padome izlemj izmaksu sadalīt citādi.
3. Tā procesā iesaistītā puse, kura pārtrauc procesu, anulējot pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai, pieteikumu tiesību atsaukšanai vai atcelšanai vai pārsūdzību, vai, atsakoties no Kopienas augu šķirņu aizsardzības, sedz izmaksas, kas radušās citai procesā iesaistītajai pusei, kā norādīts 1. un 2. punktā.
4. Ja puses, kas iesaistītas procesā, Birojā vai Apelācijas padomē noslēdz vienošanos par izmaksām, kas atšķiras

no tām izmaksām, kuras paredzētas iepriekšējos punktos, tad šo vienošanos ņem vērā.

5. Pēc pieprasījuma Birojs vai Apelācijas padome nosaka to izmaksu apmēru, kas jāsamaksā, ievērojot iepriekšējos punktus.

86. pants

To lēmumu piemērošana, kas nosaka izmaksu apmēru

1. Obligāti jāizpilda Biroja galīgie lēmumi, kuros noteikts izmaksu apmērs.
2. Piemērošanu reglamentē civilprocesa normas, ko piemēro dalībvalstī, kurā tā notiek. Vienīgi pārbaudījusi, vai attiecīgais dokuments ir autentisks, valsts iestāde, ko šajā nolūkā ir nozīmējusi katras dalībvalsts valdība, pievieno piemērošanas klauzulu vai rezolūciju; valdība informē Biroju un Eiropas Kopienu Tiesu par katru šādu valsts iestādi.
3. Ja pēc tās puses pieteikuma, kura vēlas panākt šādu piemērošanu, minētās formalitātes ir nokārtotas, tad saskaņā ar valsts tiesību aktiem tā ir tiesīga pāriet pie rezolūcijas, šo jautājumu nosūtot tieši kompetentajai iestādei.
4. Piemērošanu aptur vienīgi ar Eiropas Kopienu Tiesas lēmumu. Tomēr piemērošanas regularitātes kontroli veic attiecīgo valstu tiesas.

VIII NODAĻA

REGISTRI

87. pants

Reģistru izveide

1. Birojs glabā Pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai reģistru, kur norādīti šādi dati:
 - a) pieteikumi Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai kopā ar paziņojumu par taksonu un provizorisku šķirnes nosaukumu, pieteikuma datums un pretendenta, selekcionāra vai jebkura attiecīga likumīgā pārstāvja vārds, uzvārds un adrese;
 - b) jebkādi procesu izbeigšanas gadījumi attiecībā uz pieteikumiem Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai kopā ar a) apakšpunktā izklāstīto informāciju;
 - c) priekšlikumi šķirnes nosaukumiem;
 - d) izmaiņas attiecībā uz pretendenta vai viņa likumīgā pārstāvja personību;
 - e) pēc pieprasījuma tiesu lēmumu piemērošana, kā minēts 24. un 26. pantā.
2. Birojs glabā Kopienas augu šķirņu aizsardzības reģistru, kurā pēc Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas reģistrē šādus datus:
 - a) sugas un šķirnes nosaukums;
 - b) šķirnes oficiālais apraksts vai atsauce uz Biroja rīcībā esošajiem dokumentiem, kuros šķirnes oficiālais apraksts ir reģistra neatņemama daļa;
 - c) attiecībā uz šķirnēm, kuru materiālu sagatavošanai atkārtoti jāizmanto materiāls ar specifiskiem komponentiem, atsauce uz šādiem komponentiem;
 - d) īpašnieka, selekcionāra un attiecīgā likumīgā pārstāvja vārds, uzvārds un adrese;
 - e) datums, kurā Kopienas augu šķirņu aizsardzība sākas un beidzas, kopā ar pamatojumu tiesību pārtraukšanai;

f) pēc pieprasījuma jebkādas līgumiskās ekskluzīvās izmantošanas tiesības vai obligātās izmantošanas tiesības, norādot arī tās personas vārdu, uzvārdu un adresi, uz kuru attiecas izmantošanas tiesības;

g) pēc pieprasījuma jebkura tiesas lēmumu piemērošana, kā minēts 24. pantā;

h) ja gan izejas šķirnes īpašnieks, gan šķirnes, kura ir būtiski atvasināta no izejas šķirnes, selekcionārs to pieprasa, tad izejas un būtiski atvasinātās šķirnes identifikācija, ieskaitot šķirnes nosaukumus un attiecīgo pušu vārdus vai nosaukumus. Ar pieprasījumu, kas saņemts no vienas attiecīgās puses, pietiek tikai tad, ja tā ir saņēmusi vai nu neapstrīdamu otras puses apstiprinājumu, ievērojot 99. pantu, vai galīgo lēmumu, vai galīgo spriedumu, ievērojot šīs regulas noteikumus, par attiecīgās izejas un būtiski atvasinātās šķirnes identifikāciju.

3. Jebkādus citus konkrētos datus vai nosacījumus reģistrēšanai abos reģistros var norādīt īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu.

4. Ja vajadzīgs, birojs pēc savas ierosmes un pēc apspriešanās ar īpašnieku pielāgo oficiālo šķirnes aprakstu attiecībā uz īpašību skaitu un veidu vai šo īpašību norādīto izpausmi, ievērojot pašreizējos principus, kas reglamentē attiecīgā taksona šķirnes aprakstu, lai šķirnes aprakstu darītu salīdzināmu ar attiecīgā taksona citu šķirņu aprakstiem.

88. pants

Sabiedrības kontrole

1. 87. pantā minētie reģistri ir pieejami sabiedrības kontrolei.

2. Likumīgas intereses gadījumā saskaņā ar īstenošanas noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem, ievērojot 114. pantu, sabiedrības kontrolei ir pieejami šādi:

a) dokumenti, kas attiecas uz pieteikumiem Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai;

b) dokumenti, kas attiecas uz jau piešķirto Kopienas augu šķirņu aizsardzību;

c) šķirņu audzēšana tehniskās pārbaudes nolūkos;

d) šķirņu audzēšana nolūkā pārbaudīt to pastāvēšanu.

3. Attiecībā uz šķirnēm, kuru materiāla sagatavošanai ir atkārtoti jāizmanto materiāls ar specifiskiem komponentiem, pēc Kopienas augu šķirņu aizsardzības pretendenta lūguma visi dati, kas attiecas uz komponentiem, ieskaitot to kultivāciju, pārbaudei ir liegti. Lūgumu liegt attiecīgos datus pārbaudei nevar iesniegt, ja ir pieņemts lēmums par pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai.

4. Saskaņā ar šo regulu kompetentās iestādes citām pusēm nevar nodot materiālus, kas ir iesniegti vai iegūti saistībā ar pārbaudēm, kas paredzētas 55. panta 4. punktā, 56. un 64. pantā, ja pilnvarotā persona tam nepiekrīt vai šāda nodošana pārbaudes nolūkos nav vajadzīga saistībā ar sadarbību, uz ko attiecas šī regula, vai pamatojoties uz tiesību normām.

89. pants

Periodiskas publikācijas

Birojs vismaz reizi divos mēnešos publicē izdevumu, kur sniegta informācija, kas reģistrēta reģistros, ievērojot 87. panta 1. un 2. panta a), d), e), f), g) un h) apakšpunktu, un vēl nav publicēta. Birojs publicē arī gada pārskatu, kur ir informācija, ko Birojs uzskata par lietderīgu, taču vismaz spēkā esošās Kopienas augu šķirņu aizsardzības, šo aizsardzības tiesību īpašnieku, aizsardzības piešķiršanas un beigu datumu un apstiprināto šķirņu nosaukumu sarakstu. Sīkāku informāciju par šiem izdevumiem sniedz Administratīvā padome.

90. pants

Apmaiņa ar informāciju un publikācijām

1. Birojs un dalībvalstu kompetentie šķirņu biroji pēc pieprasījuma un neierobežojot nosacījumus, kas paredzēti tehnisko pārbaudu rezultātu nosūtīšanai, bez maksas nosūta cits citam pašu lietošanai vienu vai vairākus savu attiecīgo izdevumu eksemplārus un jebkuru citu lietderīgu informāciju, kas attiecas uz pieprasītajām vai piešķirtajām īpašuma tiesībām.

2. 88. panta 3. punktā minētos datus informācijā neiekļauj, ja vien

a) informācija nav vajadzīga pārbaudu veikšanai, ievērojot 55. un 64.pantu, vai

b) Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas pretendents vai attiecīgo tiesību īpašnieks nav tam piekritis.

91. pants

Administratīvā un juridiskā sadarbība

1. Ja vien šai regulā vai attiecīgās valsts tiesību aktos nav paredzēts citādi, Birojs, 55. panta 1. punktā minētie pārbaudes biroji un dalībvalstu tiesas vai iestādes pēc pieprasījuma sniedz palīdzību cita citai, darot zināmu informāciju vai kontroles nolūkā atļaujot piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz šo šķirni, paraugiem vai to audzēšanu. Ja Birojs un pārbaudes biroji dokumentus, paraugus un to audzēšanu dara pieejamu kontrolei, ko veic tiesas vai prokuratūras, uz kontroli neattiecas 88. pantā izklāstītie ierobežojumi, un kontrole, ko veic pārbaudes biroji, ievērojot šo pantu, nav pakļauta Biroja lēmumam.

2. Pēc tiesiskās palīdzības lūguma saņemšanas no Biroja, tiesas vai citas kompetentas dalībvalstu iestādes šā Biroja vārdā un saskaņā ar savu jurisdikciju apņemas veikt vajadzīgo izmeklēšanu vai citus ar to saistītus pasākumus.

PIEKTĀ DAĻA

IETEKME UZ CITIEM LIKUMIEM

92. pants

Kumulatīvās aizsardzības aizliegums

1. Jebkura šķirne, kas ir Kopienas augu šķirņu aizsardzības objekts, nav valsts augu šķirņu aizsardzības vai jebkādu ar šo šķirni saistītu patentu objekts. Jebkuras tiesības, kuru piešķiršana ir pretrunā ar pirmo teikumu, nav spēkā.

2. Ja attiecībā uz vienu un to pašu šķirni īpašniekam pirms Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas ir piešķirtas citas tiesības, kā norādīts 1. punktā, viņš nevar izmantot tiesības, ko tam piešķir ar šādu aizsardzību, tik ilgi, kamēr ir spēkā Kopienas augu šķirņu aizsardzība.

93. pants

Valstu tiesību aktu piemērošana

Prasības, ko ceļ saskaņā ar Kopienas augu šķirņu aizsardzību, ir pakļautas ierobežojumiem, kurus uzliek dalībvalstu tiesību akti, vienīgi tiktāl, cik tas ir skaidri norādīts šajā regulā.

SESTĀ DAĻA

CIVILPRASĪBAS, PĀRKĀPUMI, PIEKRITĪBA

94. pants

Pārkāpums

1. Lai kurš,

a) nebūdamas tiesīgs to darīt, veiktu vienu no 13. panta 2. punktā izklāstītajām darbībām attiecībā uz šķirni, kam ir piešķirta Kopienas augu šķirņu aizsardzība, vai

b) neievērotu pareizo šķirnes nosaukuma lietojumu, kā noteikts 17. panta 1. punktā, vai attiecīgo informāciju, kā noteikts 17. panta 2. punktā, vai

c) pretēji 18. panta 3. punktam lietu tās šķirnes nosaukumu, kam ir piešķirta Kopienas augu šķirņu aizsardzība, vai nosaukumu, ko var ar to sajaukt;

īpašnieks viņu var iesūdzēt tiesā, lai viņš novērstu šādu pārkāpumu vai samaksātu saprātīgu kompensāciju, vai veiktu kā vienu, tā otru.

2. Lai kurš tā rīkotos apzināti vai nolaidības dēļ, viņš turklāt atlīdzina īpašniekam jebkādu papildu zaudējumus, kas radušies no attiecīgās darbības. Nenožīmīgas nolaidības gadījumā šīs prasības var samazināt atbilstīgi šādas nenožīmīgas nolaidības pakāpei, tomēr ne tādā mērā, lai tās būtu mazākas nekā labums, ko tādējādi ieguvusi persona, kura izdarījusi attiecīgo pārkāpumu.

95. pants

Darbības pirms Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas

Īpašnieks var pieprasīt saprātīgu kompensāciju no jebkuras personas, kas laikā starp pieteikuma Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai publicēšanu un šīs aizsardzības piešķiršanu veikusi darbību, kuras veikšana viņam turpmāk būtu aizliegta.

96. pants

Noilguma tiesības

Prasībām saskaņā ar 94. un 95. pantu iestājas noilgums trīs gadus pēc brīža, kad Kopienas augu šķirņu aizsardzība ir piešķirta galīgi un īpašniekam ir zināma atbildīgā puse un tās darbība, vai, ja šādas informācijas nav, 30 gadus pēc tam, kad attiecīgā darbība pārtraukta.

97. pants

Valstu tiesību aktu papildu piemērošana attiecībā uz pārkāpumiem

1. Ja puse, kas ir atbildīga saskaņā ar 94. pantu, sakarā ar pārkāpumu guvusi ienākumus uz īpašnieka vai tās personas rēķina, kurai piešķirtas izmantošanas tiesības, tad tiesas, kuras ir kompetentas saskaņā ar 101. vai 102. pantu, attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanu piemēro savas valsts tiesību normas, to skaitā starptautisko privāttiesību normas.

2. 1. punktu piemēro arī attiecībā uz citām prasībām, kas var rasties saistībā ar darbību vai bezdarbību, ievērojot 95. pantu, laikā starp pieteikuma Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai publicēšanu un prasības iesniegšanu.

3. Visos citos aspektos Kopienas augu šķirņu aizsardzības ietekmi nosaka vienīgi saskaņā ar šo regulu.

98. pants

Tiesību pieprasīšana uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību

1. Ja Kopienas augu šķirņu aizsardzība ir piešķirta personai, kas nav tiesīga to saņemt saskaņā ar 11. pantu, tad persona, kura ir tiesīga to saņemt, neierobežojot nevienu citu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kurš tai pieejams saskaņā ar dalībvalstu likumiem, var pieprasīt, lai Kopienas augu šķirņu aizsardzību nodod viņai.
2. Ja persona ir tiesīga saņemt vienīgi daļu no Kopienas augu šķirņu aizsardzības, tad šī persona saskaņā ar 1. punktu var pieprasīt, lai viņu pasludina par kopīpašnieku.
3. Prasības saskaņā ar 1. un 2. punktu var celt tikai piecu gadu laikā kopš publikācijas par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu. Šo noteikumu nepiemēro, ja brīdī, kad aizsardzība piešķirta vai kad īpašnieks to saņēmis, viņš zinājis, ka viņam nav tiesību uz šādu aizsardzību vai ka tā nav piešķirta tikai viņam vien.
4. Persona, kam ir attiecīgās tiesības, var izvērtēt prasības *mutatis mutandis*, ievērojot 1. un 2. punktu attiecībā uz pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai, ko iesniegusi persona, kas nav bijusi tiesīga to darīt vai kam šīs tiesības nav piešķirtas vienai.

99. pants

Šķirnes identifikācijas iegūšana

Izejas šķirnes un no izejas šķirnes būtiski atvasinātās šķirnes selekcionārs ir tiesīgs saņemt attiecīgās šķirnes - izejas un būtiski atvasinātās šķirnes - identifikācijas apstiprinājumu.

100. pants

Kopienas augu šķirņu aizsardzības īpašnieka maiņas sekas

1. Ja Kopienas augu šķirņu aizsardzība pāriet pavisam citā īpašumā, kas izriet no galīgā sprieduma, kurš pieņemts, ievērojot 101. vai 102. pantu, nolūkā pieprasīt tiesības saskaņā ar 98. panta 1. punktu, jebkuras izmantošanas vai kādas citas tiesības beidzas līdz ar personas, kurai uz tām ir tiesības, reģistrēšanu Kopienas augu šķirņu aizsardzības reģistrā.
 2. Ja īpašnieks vai persona, uz ko attiecas izmantošanas tiesības, ir veikusi vienu no 13. panta 2. punktā izklāstītajām darbībām vai ir veikusi efektīvus un piemērotus pasākumus pirms tiesas procesa uzsākšanas, ievērojot 101. vai 102. pantu, tad tā var turpināt vai veikt šādas darbības ar noteikumu, ka šī persona pieprasa neekskluzīvas izmantošanas tiesības no jaunā īpašnieka, kas reģistrēts Kopienas augu šķirņu aizsardzības reģistrā. Šādi pieprasījumi jāiesniedz īstenošanas noteikumos paredzētajā termiņā. Ja puses nevienojas, izmantošanas tiesības var piešķirt Birojs.
29. panta 3. līdz 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.
3. 2. punktu nepiemēro, ja īpašnieks vai personas, uz kurām attiecas izmantošanas tiesības, darbojušās ļaunprātīgi, veicot darbības vai uzsākot pasākumus.

101. pants

Piekritība un prasības celšana tiesā attiecībā uz civilprasībām

1. Lugāno konvenciju, kā arī šā panta un šīs regulas 102. līdz 106. panta papildnoteikumus piemēro prasībām, kas saistītas ar darbībām attiecībā uz 94. līdz 100. pantā minētajām prasībām.
2. 1. punktā minētās prasības iesniedz izskatīšanai tiesās
 - a) dalībvalstī vai kādā citā valstī, kas ir Lugāno konvencijas līgumslēdzēja puse, kurā ir atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta, mītnes vieta vai, ja tādas nav, reģistrācijas vieta, vai,
 - b) ja šo nosacījumu neizpilda nevienā dalībvalstī vai valstī, kas ir līgumslēdzēja puse, dalībvalstī, kurā ir

prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, mītnes vieta vai, ja tādas nav, reģistrācijas vieta, vai,

c) ja arī šo nosacījumu neizpilda nevienā dalībvalstī, dalībvalstī, kurā ir Biroja mītnes vieta.

Kompetentu tiesu piekritībā ir pārkāpumi, kuri pieļauti jebkurā no dalībvalstīm.

3. Prasības, kas saistītas ar darbībām attiecībā uz prasībām pret pārkāpumiem, var iesniegt izskatīšanai tiesā arī tur, kur šāds kaitējums noticis. Tādos gadījumos tiesas piekritībā ir vienīgi tie pārkāpumi, kas pieļauti tās dalībvalsts teritorijā, kurai šī tiesa pieder.

4. Kompetentās tiesas ir tās tiesas, kuras darbojas saskaņā ar tās valsts likumiem, kura noteikta atbilstīgi 2. vai 3. punktam, un tiesas procesi norit tā, kā tas paredzēts minētajos likumos.

102. pants

Papildnoteikumi

1. Nav jāuzskata, ka uz darbībām tiesību pieprasīšanai saskaņā ar šīs regulas 98. pantu attiecas Lugāno konvencijas 5. panta 3. un 4. punkta noteikumi.

2. Neatkarīgi no šīs regulas 101. panta piemēro Lugāno konvencijas 5. panta 1. punktu, 17. un 18. pantu.

3. Šīs regulas 101. un 102. panta piemērošanai puses pastāvīgo dzīvesvietu vai mītnes vietu nosaka, ievērojot Lugāno konvencijas 52. un 53. pantu.

103. pants

Piemērojamie procesa noteikumi

Ja attiecīgā lieta ir valstu tiesu piekritībā, ievērojot 101. un 102. pantu, tad attiecīgās dalībvalsts procesuālos noteikumus, kas reglamentē tāda paša veida prasības izskatīšanu, kura saistīta ar attiecīgajam valsts īpašuma tiesībām, piemēro, neierobežojot 104. un 105. pantu.

104. pants

Tiesības celt prasību tiesā par pārkāpumu

1. Īpašnieks var celt prasību par pārkāpumu. Personas, uz kurām attiecas izmantošanas tiesības, var celt šādu prasību, ja vien attiecībā uz ekskluzīvām izmantošanas tiesībām tas nav nepārprotami izslēgts pēc vienošanās ar īpašnieku vai to nav izslēdzis Birojs, ievērojot 29. pantu vai 100. panta 2. punktu.

2. Jebkura persona, uz kuru attiecas izmantošanas tiesības, nolūkā saņemt kompensāciju par tai radītajiem zaudējumiem ir tiesīga piedalīties pret pārkāpumu vērstās prasības izskatīšanā, ko ierosinājis īpašnieks.

105. pants

Valstu tiesu un citu iestāžu pienākums

Attiecīgās valsts tiesa vai kāda cita iestāde, kas izskata prasību, kura ir saistīta ar Kopienas augu šķirņu aizsardzību, uzskata Kopienas augu šķirņu aizsardzību par spēkā esošu.

106. pants

Prasības izskatīšanas pārtraukšana

1. Ja prasības izskatīšana attiecas uz prasībām saskaņā ar 98. panta 4. punktu un lēmums ir atkarīgs no šķirnes aizsargājamības, ievērojot 6. pantu, tad šo lēmumu nevar pieņemt, pirms Birojs nav pieņēmis lēmumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikumu.

2. Ja celtā prasība attiecas uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kas ir piešķirta un attiecībā uz ko ir uzsākts atsaukšanas vai anulēšanas process, ievērojot 20. vai 21. pantu, tad prasības izskatīšanu var pārtraukt tiktāl, cik lēmums ir atkarīgs no Kopienas augu šķirņu aizsardzības spēkā esamības.

107. pants

Sodi par Kopienas augu šķirņu aizsardzības pārkāpumiem

Dalībvalstis veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, sodot par Kopienas augu šķirņu aizsardzības pārkāpumiem, piemēro tos pašus noteikumus, ko piemēro, ja ir pārkāptas attiecīgo valstu tiesības.

SEPTĪTĀ DAĻA

BUDŽETS, FINANŠU KONTROLE, KOPIENAS ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI

108. pants

Budžets

1. Par katru finanšu gadu sagatavo visu Biroja ieņēmumu un izdevumu tāmi, un to atspoguļo Biroja budžetā, un katrs finanšu gads atbilst kalendāra gadam.
2. Budžeta ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvaroti.
3. Neierobežojot citus ienākumu veidus, ieņēmumus veido kopējā atlīdzība, kas jāmaksā, ievērojot 83. pantu, saskaņā ar 113. pantā minētajiem noteikumiem par atlīdzību, un tiktāl, cik tas ir vajadzīgs, subsīdijas no Eiropas Kopienų vispārējā budžeta.
4. Neierobežojot citus izdevumu veidus, izdevumus veido Biroja fiksētās izmaksas un izmaksas, ko rada Biroja ierastās darbība, to skaitā summas, kas jāmaksā pārbaudes birojiem.

109. pants

Budžeta sagatavošana

1. Priekšsēdētājs katru gadu sastāda Biroja ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam gadam un kopā ar amatu sarakstu nosūta to Administratīvajai padomei ne vēlāk kā katra gada 31. martā, un, ja tāmē ir paredzētas 108. panta 3. punktā minētās subsīdijas, ievaddaļā sniedzot paskaidrojumu.
2. Ja tāmē ir paredzētas 108. panta 3. punktā minētās subsīdijas, tad Administratīvā padome tāmi kopā ar amatu sarakstu un paskaidrojumu, iespējams, pievienojusi savu atzinumu, steidzami nosūta Komisijai. Komisija tos nosūta Kopienų budžeta iestādei un var pievienot atzinumu un alternatīvu tāmi.
3. Administratīvā padome pieņem budžetu, kurā iekļauts arī Biroja amatu saraksts. Ja tāmē ir paredzētas 108. panta 3. punktā minētās subsīdijas, tad budžetu pēc vajadzības pielāgo asignējumiem, kas paredzēti Eiropas Kopienų kopējā budžetā.

110. pants

Budžeta izpilde

Biroja budžetu izpilda priekšsēdētājs.

111. pants

Kontrole

1. Saistību un visu izdevumu apmaksas un visu ieņēmumu esamības un atgūšanas kontroli veic Administratīvās padomes iecelts finanšu kontrolieris.
2. Ne vēlāk kā līdz katra gada 31. martam priekšsēdētājs nosūta Komisijai, Administratīvajai padomei un Eiropas Kopienu Revīzijas tiesai pārskatu par Biroja kopējiem ieņēmumiem un izdevumiem iepriekšējā finanšu gadā. Revīzijas tiesa tos pārbauda saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, ko piemēro Eiropas Kopienu kopējam budžetam.
3. Administratīvā padome apliecina Biroja priekšsēdētājam budžeta izpildi.

112. pants

Finanšu noteikumi

Administratīvā padome pēc apspriešanās ar Revīzijas tiesu, pieņem iekšējos finanšu noteikumus, kas jo īpaši precizē Biroja budžeta noteikšanas un izpildes procedūru. Finanšu noteikumiem, cik vien iespējams, jāatbilst Finanšu regulas noteikumiem, ko piemēro Eiropas Kopienu kopējam budžetam, un no tiem atkāpjas tikai tad, ja to nosaka individuālas Biroja darbības īpašās prasības.

113. pants

Noteikumi par atlīdzību

1. Noteikumos par atlīdzību jo īpaši ir noteiktas darbības, par kurām, ievērojot 83. panta 1. punktu, ir jāmaksā atlīdzība, atlīdzības summas un veids, kādā tās jāmaksā.
2. Atlīdzību iekasē vismaz par šādām darbībām:
 - a) par pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai apstrādi; tajā ir ietverta atlīdzība par
 - pieteikuma formālo izskatīšanu (53. pants),
 - pieteikuma izskatīšanu pēc būtības (54. pants),
 - šķirnes nosaukuma pārbaudi (63. pants),
 - lēmumu (61., 62. pants),
 - attiecīgo publicēšanu (89. pants);
 - b) par tehniskās pārbaudes organizēšanu un veikšanu;
 - c) par pārsūdzības, ieskaitot lēmumu, izskatīšanu;
 - d) par katru Kopienas augu šķirņu aizsardzības izmantošanas gadu.
3. a) Neierobežojot b) un c) apakšpunktu, atlīdzības summas nosaka tādā līmenī, lai nodrošinātu, ka šai sakarā gūtie ieņēmumi principā būtu tik lieli, lai līdzsvarotu Biroja budžetu;
- b) tomēr pārejas periodā, kas beidzas ceturrtā gada 31. decembrī no 118. panta 2. punktā minētā datuma, 108. panta 3. punktā minētās subsīdijas var attiekties uz izdevumiem, kuri saistīti ar Biroja sākotnējo darbības stadiju. Saskaņā ar 115. pantā izklāstīto procedūru šo laika posmu, ja vajadzīgs, var pagarināt ne vairāk kā par vienu gadu;
- c) turklāt vienīgi iepriekš minētajā pārejas periodā 108. panta 3. punktā minētās subsīdijas var attiekties arī uz noteiktiem Biroja izdevumiem, kas saistīti ar noteiktām darbībām, kuras nav pieteikumu apstrāde, tehnisko pārbaudu organizēšana un izpilde un pārsūdzību izskatīšana. Šīs darbības precizē īstenošanas noteikumus,

ievērojot 114. pantu, ne vēlāk kā viena gada laikā pēc šīs regulas pieņemšanas.

4. Noteikumus par atlīdzību pieņem saskaņā ar 115. pantā izklāstīto procedūru pēc apspriešanās ar Administratīvo padomi par veicamo pasākumu projektu.

114. pants

Citi īstenošanas noteikumi

1. Šīs regulas piemērošanai pieņem sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus. Tajos jo īpaši ietver noteikumus

- kas nosaka attiecības starp Biroju un pārbaudes birojiem, aģentūrām vai tā apakšbirojiem, kuri minēti 30. panta 4. punktā un 55. panta 1. un 2. punktā,

- par jautājumiem, kas minēti 36. panta 1. punktā un 42. panta 3. punktā,

- par Apelācijas padomju procedūru.

2. Neierobežojot 112. un 113. pantu, visus šajā regulā minētos īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 115. pantā izklāstīto procedūru pēc apspriešanās ar Administratīvo padomi par veicamo pasākumu projektu.

115. pants

Procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

2. Ievērojot šajā pantā izklāstīto procedūru, Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Terminā, ko priekšsēdētājs var noteikt saskaņā ar jautājuma steidzamību, Komiteja sniedz savu atzinumu par projektu. Attiecībā uz lēmumiem, kas Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma, atzinumu sniedz Līguma 148. panta 2. punktā minētais vairākums. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē tā, kā noteikts šajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam;

b) ja paredzētie pasākumi neatbilst komitejas atzinumam vai arī ja atzinumu nesniedz, tad Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja triju mēnešu laikā pēc tam, kad šis jautājums nodots Padomei izskatīšanai, Padome nav pieņēmusi lēmumu, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav pieņēmusi lēmumu pret minētajiem pasākumiem.

ASTOTĀ DAĻA

PAGaidu un NOBEIGUMA NOTEIKUMI

116. pants

Atkāpes

1. Neatkarīgi no 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta un, neierobežojot 10. panta 2. un 3. punktu, šķirni uzskata par jaunu arī tajos gadījumos, kad šķirnes komponenti vai ievāktais materiāls ar selekcionāra piekrišanu šķirnes izmantošanas nolūkā nav pārdots vai to kā citādi nodots citiem Kopienas teritorijā vairāk nekā četrus gadus, attiecībā uz kokiem vai vīnogulājiem vairāk nekā sešus gadus, pirms šī regula stājusies spēkā, ja pieteikuma iesniegšanas datums nav vairāk kā vienu gadu pēc šā datuma.

2. Šādām šķirnēm piemēro 1. punktu arī tad, ja vienā vai vairākās dalībvalstīs valsts augu šķirņu aizsardzība piešķirta pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

3. Neatkarīgi no 55. un 56. panta Birojs, cik iespējams, veic minēto šķirņu tehnisko pārbaudi, pamatojoties uz atzinumiem, kas gūti no jebkādiem valsts augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas procesiem, vienojoties ar iestādi, kurā šie procesi notikuši.

4. Attiecībā uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kas piešķirta, ievērojot 1. vai 2. punktu

- 13. panta 5. punkta a) apakšpunktu nepiemēro būtiski atvasinātām šķirnēm, par kuru pastāvēšanu bijis Kopienā vispār zināms pirms šīs regulas spēkā stāšanās datuma,

- 14. panta 3. punkta ceturto ievilkumu nepiemēro lauksaimniekiem, kas turpina izveidotās šķirnes izmantošanu saskaņā ar 14. panta 1. punktā minēto atļauju, ja pirms šīs regulas stāšanās spēkā viņi jau ir izmantojuši šo šķirni 14. panta 1. punktā minētajiem mērķiem, nemaksājot atlīdzību; šo noteikumu piemēro līdz septītajā gada 30. jūnijam pēc šīs regulas spēkā stāšanās. Pirms šā datuma Komisija iesniedz ziņojumu par izveidoto šķirņu stāvokli, atsevišķi apspriežot katru šķirni. Īstenošanas noteikumos, kas pieņemti, ievērojot 114. pantu, šo laika posmu var pagarināt tik daudz, cik Komisijas ziņojumā tas attaisnots,

- neierobežojot tiesības, ko piešķir valsts aizsardzība, 16. panta noteikumus piemēro *mutatis mutandis* darbībām attiecībā uz materiāliem, ko selekcionārs ir nodevis vai kas ar viņa piekrišanu ir nodoti citiem pirms šīs regulas spēkā stāšanās datuma, un kuras veikusi persona, kas pirms minētā datuma jau ir veikusi šādas darbības vai ir veikusi efektīvus un piemērotus pasākumus, lai to darītu.

Ja šādās iepriekšējās darbībās ir iekļauta turpmākā pavairošana, kas paredzēta 16. panta a) punkta nozīmē, tad jebkādas turpmākās pavairošanas veikšanai būs vajadzīga licence pēc diviem gadiem, attiecībā uz vīnogulāju un koku sugām pēc četriem gadiem kopš šīs regulas spēkā stāšanās datuma.

- Neatkarīgi no 19. panta Kopienas augu šķirņu aizsardzības ilgumu samazina par visgarāko laika posmu,

- kurā Kopienas teritorijā šķirnes komponentus vai ievāktu materiālu selekcionārs pārdevis vai kā citādi nodevis citiem vai tas noticis ar viņa piekrišanu Kopienas teritorijā šķirnes izmantošanas nolūkos, kā konstatēts atzinumos, kas gūti Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas procedūrā - 1. punkta gadījumā,

- kurā ir bijusi spēkā jebkura valsts augu šķirņu aizsardzība - 2. punkta gadījumā,

bet tas nav ilgāks par pieciem gadiem.

117. pants

Pagaidu noteikumi

Biroju izveido laikus, lai tas pilnībā uzņemtos tam uzticētos uzdevumus saskaņā ar šo regulu, sākot ar 1995. gada 27. aprīli.

118. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī".

2. Tās 1., 2., 3., 5. līdz 29. pantu un 49. līdz 106. pantu piemēro no 1995. gada 27. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1994. gada 27. jūlijā

Padomes vārdā –

T. Vaigels [*Th. WAIGEL*],

priekšsēdētājs

¹ *OJ No C 244*, 28. 9. 1990, p. 1 un *OJ No C 113*, 23. 4. 1993, p. 7.

² *OJ No C 305*, 23. 11. 1992, p. 55 un *OJ No C 67*, 16. 3. 1992, p. 148.

³ *OJ No C 60*, 8. 3. 1991, p. 45.

⁴ *OJ No L 181*, 1. 7. 1992, p. 12. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1552/93 (*OJ No L 154*, 25. 6. 1993, p. 19).

⁵ *OJ No 17*, 6. 10. 1958, p. 385/58. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1985. gada Pievienošanās aktu.